

IJA # 1769

ספר חמשה חומשי תורה ספר במדבר

Sefer Ḥamishah Ḥumshe Torah Sefer Ba-Midbar

Livorno, 5577 (1816 or 1817)

ספר

חמשה תומשי תורה

ספר במדבר

נחלק לחמשה חלקים לפי מקומו ושעתו ויובכל
חלק וחלק בו יבא כל דבר יפה בעתו ויבשרה
והפטררה לכל מועדי ה' ועל צו"ס מה הכל
עשוי כהלכתו הנח זה יוצא וזה מדויקת
ויוקקת ותרב יפעל:

הכל מתוקן על פי ספר הכהיר **בנו** **ישי** לעמח
מחברתו דבר השוה לכל נפש ועל השוקתו:

מ"ש

פה **ליזורנו** י"י

כסכת לה ימות ספר הקורס כוז **מפיץ והגית** כוז יונס ויליס לפ"י

ברפוס שמואל סערון י"ז

ספר במדבר

יניח ד' שומן פנינות ויתחיל משיטה חמישית

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
 באחד לחודש ראשון בשנה השנית לצאתם
 מארץ מצרים לאמר : שאז את ראש כל עדת
 בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר
 שמת כדזכר לגלגלתם : מן עשרים שנה
 ומעלה כליצא צבא ישראל תפקדו אתם
 לצבאתם אתה ואהרן : ואתכם יהיו איש איש
 למטה איש ראש לבית אבתיו הוא : ואלה
 שמות האנשים אשר יעמדו אהכם לראובן
 אליצור בן שדיאור : לשמעון שלמיואל בן
 צורישידי : ליהודה נחשון בן עמינדב : ליששכר
 נתנאל בן צוער : לזבולן אליאב בן חלון : לבני
 יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה
 גמליאל בן פרצהצור : לבנימין אבירן בן גדעני :
 לדן אחיעזר בן עמישדי : לאשר פגעאל בן
 עכרן : לגד אליסף בן דעואל : לנפתלי אחירע
 בן עינן : אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם קרואי ק'
 ראשי אלפי ישראל הם : (ויקח משה ואהרן
 את האנשים האלה אשר נקבו בשמות : ואת
 כל העדה הקהילו באחד לחודש ראשון
 ויתלדו על משפחתם לבית אבתם במספר
 שמות מן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם :

כאשר

באשר צוה יהוה את משה ופקדם במדבר סיני: X ס ויהיו בני ראובן בכל ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגולתם כל זכר מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות: פ

לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגולתם כל זכר מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: פ

לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: פ

לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: פ

לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: פ

לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות

מאות:

לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: פ

לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: פ

לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: פ

לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה דן שנים ושישים אלף ושבע מאות: פ

לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: פ

בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: פ

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לביתו

Handwritten marginal notes in Hebrew script, including the number '200' and other illegible characters.

אלתו היו : ויהיו כל־פקודי בני־ישראל לבית
אבתם מִבְּן עשרים שנה ומעלה כל־יצא
צבא בישראל : ויהיו כל־הפקדים שש־
מאות אֶלֶף ושלושת אלפים וחמש מאות
וחמישים : והלויים למטה אבתם לא התפקדו
בתוכם :

וידבר יהוה אל־משה לאמר : אך את־מטה לוי
לא תפקד וא־דראשם לא תשא בתוך בני
ישראל : ואתה תפקד את־הלויים על־משכן
העדות ועל כל־בניו ועל כל־אשר־לו המה
ישאו את־המשכן ואת־כל־בניו והם ישרתו
וסביב למשכן יחנו : ובנסע המשכן יורידו
אתו הלויים ובהגות המשכן יקימו אתו הלויים
והזר הקרב יומת : וחנו בני ישראל איש על
מחנהו ואיש על־דגלו לצבאתם : והלויים יחנו
סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני
ישראל ושמרו הלויים את־משמרת משכן העדות :
ועשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה
בן עשו :

שלישי וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר : איש
ב ער־דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל
כנגד סביב לאהל־מועד יחנו : ותחנים קדמה
מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא
לבני יהודה נחשון בן־עמינדב : וצבאו
ופקדיהם ארבעה ושבעים אֶלֶף ושש מאות :
והחנים עריו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר
נתנאל בן־צוער : וצבאו ופקדיו ארבעה
וחמישים

וחמישים אֶלֶף וארבע מאות : מטה זבולן
ונשיא לבני זבולן אליאב בן־הלן : וצבאו
ופקדיו שבעה וחמישים אֶלֶף וארבע מאות :
כל־הפקדים למחנה יהודה מאת אֶלֶף
ושמנים אֶלֶף וששת אלפים וארבע מאות
לצבאתם ראשנה יסעו :

מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני
ראובן אליצור בן־שדיאור : וצבאו ופקדיו
ששה וארבעים אֶלֶף וחמש מאות : והחונם
עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיהל
בן־צורישדי : וצבאו ופקדיהם תשעה וחמישים
אֶלֶף ושלש מאות : ומטה גד ונשיא לבני גד
אליסף בן־רעואל : וצבאו ופקדיהם חמשה
וארבעים אֶלֶף ושש מאות וחמישים : כל־
הפקדים למחנה ראובן מאת אֶלֶף ואחד
וחמישים אֶלֶף וארבע מאות וחמישים לצבאתם
ושנים יסעו : ונסע אהל־מועד
מחנה הלויים בתוך המחנות כאשר יחנו בן־יסעו
איש על־ידו לדגליהם :

מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני
אפרים אלישמע בן־עמיהוד : וצבאו ופקדיהם
ארבעים אֶלֶף וחמש מאות : ועליו מטה מנשה
ונשיא לבני מנשה גמליאל בן־פדהצור :
וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אֶלֶף ומאתים :
ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אבידן בן־
גדעני : וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אֶלֶף
וארבע מאות : כל־הפקדים למחנה אפרים
מאת

מאת אלף וישמנת אלפים ומאה לצבאתם
ושלשים יסעו: ס דגל מחנה
דן צמנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן
עמישדי: וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף
ושבע מאות: והחנים עליו מטה אשר
ונשיא לבני אשר פגעאל בן עכרן: וצבאו
ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות:
ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן
ענין: וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות: כל הפקדים למחנה דן מאת אלף
ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסע
דרגליהם: פ

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי
המחנות לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים: והלויים לא התפקדו
בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה:
ויעשו בני ישראל כלל אשר צוה יהוה את משה
בן חנו לרגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על
בית אבתו: פ

דביעי ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר יהוה
את משה בהר סיני: ואלה שמות בני אהרן
הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: אלה
שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר
לא ידם לכהן: וימת נדב ואביהוא לפני
יהוה בהקרנם אש זרה לפני יהוה במדבר
סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר
על בני אהרן אביהם: פ

וידבר

וידבר יהוה אל משה לאמר: הקרב את מטה
לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו
אתו: ושמרו את משמרתו ואת משמרת
כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת
המשכן: ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת
משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן:
ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם
המה לו מאת בני ישראל: ואת אהרן ואת
בניו תפקד ושמרו את כהנתם והור הקרב
וימת: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואני הנה לקחתי
את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר
רחם מבני ישראל והיו לי הלויים: כי לי כל
בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי
לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה ליהיו
אני יהוה: פ

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: חמישי
פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל
זכר מבן הודש ומעלה תפקדם: ויפקד אתם
משה על פי יהוה כאשר צוה: ויהיו אלה בני
לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי: ואלה שמות
בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי: ובני קהת
למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל: ובני
מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת
הלוי לבית אבתם: לגרשון משפחת הלבני
ומשפחת השמעני אלה הם משפחת הגרשני:
פקדיהם במספר כל זכר מבן הודש ומעלה

פקדיהם

פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות : משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו יפה : ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן דלאל : ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד : וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת כיתריו לכל עבדתו : **ס** ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאל אל אלה הם משפחת הקהתי : במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש : משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תיכנה : ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל : ומשמרתם הארן והשלחן והמנורה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו : ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש : למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי : ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים : ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה : ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריהיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו : ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם : והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מורחה משה ואהרן

ובניו

ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת : כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלה : **ס** ויאמר יהוה אל משה פקד כל בל בל זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בל בל בני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל : ופקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור בבני ישראל : ויהי כל בכור זכר במספר שמת מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלה שלשה ושבועים ומאתים :

וידבר יהוה אל משה לאמר : קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה : ואת פדווי השלשה והשבועים והמאתים העדפים על הלויים מבכל בני ישראל : ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל : ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדווי העדפים בהם : ויקח משה את כסף הפדוים מאת העדפים על פדווי הלויים : מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף המשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש : ויתן משה את כסף הפדוים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה :

במדבר ג
ואחר
ששי

הפרוים ק

וידבר

שביעי וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כריבא לצבא לעשות בלאכה באהל מועד : זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים : ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן העדת : ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בנד כליל תכרת מלמעלה ושמו בדיו : ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה : ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נדתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כריכלי שמנה אשר ישרתו לה בהם : ונתנו אתה ואת כל בליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט : ועל מוצח הזחב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו ולקחו את כריכלי השרת אשר ישרתו בהם כקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו עליהם המוט : ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארנמן : ונתנו עליו ארז כריכליו אשר ישרתו עליו בהם ארז המחלת ארז המזלגת ואת היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור

הוא כלא מאריך והמם כדנש כ"ב חרכ מ"ש

עור תחש ושמו בדיו : וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש וארכל כל הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משה בני קהת באהל מועד : ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו :)

ממסיר

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : אל תכרתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים : וזאת עשו להם וחי ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משה : ולא יבאו לראות בבלע את הקדש ומתו :)

וידבר יהוה אל משה לאמר : נשא את ראש בני גרשון גסהם לבית אבתם למשפחתם : מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד : זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשה :) ונשאו את ירעת המשכן ואת אהל מועד מכסתו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד : ואת קרעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כריכלי עבדתם ואת כלי אשר יעשה להם ועבדו : על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני

הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם
 עליהם במשמרת את כל משאם : זאת עבדת
 משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם
 ביד איתמר בן אהרן הכהן : (ס בני
 מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם : מכן
 שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדו
 בלילה לצבא לעבד את עבדת אהל מועד :
 וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל
 מועד קרשי המשכן ובריהיו ועמודיו ואדניו :
 ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם
 לכל בליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את
 כל משמרת משאם : זאת עבדת משפחת
 בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר
 שני בן אהרן הכהן : * (ויפקד משה ואהרן ונשיאי
 העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית
 אבתם : מכן שלשים שנה ומעלה ועד בן
 חמשים שנה בלילה לצבא לעבדה באהל
 מועד : ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע
 מאות וחמשים : אלה פקודי משפחת הקהתי
 בלילה עבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
 על פי יהוה ביד משה : (ס ופקודי
 בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם : מכן
 שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
 בלילה לצבא לעבדה באהל מועד : ויהיו
 פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים
 ושש מאות ושלשים : אלה פקודי משפחת
 בני גרשון בלילה עבד באהל מועד אשר פקד
 משה

משה ואהרן על פי יהוה : ופקודי משפחת בני
 מררי למשפחתם לבית אבתם : מכן שלשים
 שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה בלילה
 לצבא לעבדה באהל מועד : ויהיו פקדיהם
 למשפחתם שלשת אלפים ומאתים : אלה
 פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה
 ואהרן על פי יהוה ביד משה : כל הפקדים
 אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את
 הלויים למשפחתם ולבית אבתם : מכן שלשים
 שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה בלילה
 לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד
 ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות
 ושמנים : על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש
 איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה
 יהוה את משה : *

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל שלישי
 וישלחו מן המחנה כל צדוע וכל צוב וכל טמא
 לגפש : מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה
 תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שם
 שכן בתוכם : ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם
 אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה בן
 עשו בני ישראל :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל איש או אישה כי יעשו מכל חטאת
 האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא :
 והחודו את חטאתם אשר עשו והשיב את
 אשמו בראשו וחמישיתו יסף עליו ונתן לאשר
 אשם

אישם לו : ואסאין לאיש גאל להשיח האשם
 אליו האשם המושב ליהורה לכהן מלבד איל
 הכפרים אשר יכפר בו עליו : וכל תרומה לכל
 קדשי בני ישראל אשר יקריב לכהן לזיהיה :
 ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן
 לו יהיה :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם איש איש פירת שטה
 אשתו ומעלה בו מעל : ושכב איש אתה
 שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא
 נטמאה ועד אין בה והיא לא נתפשה : ועבר
 עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה
 או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא
 לא נטמאה : והביא האיש את אשתו אל הכהן
 והביא את קרבנה עליה עשירית האיפה קמח
 שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה
 כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון :

שכא

שכב שכב

ה

ה

והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה :
 ולקח הכהן מים קדשים בכל ליהרש ומן העפר
 אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן
 אל המים : והעמיד הכהן את האשה לפני
 יהוה ופרע ארז ראש האשה ונתן על כפיה
 את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד
 הכהן יהיו מי המרים המאזרים : והשביע
 אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב
 איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך
 הנקי ממי המרים המאזרים האלה : ואת כי
 שטית

שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך
 את שכבתו מבלעדי אישך : והשביע הכהן
 את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה
 יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך
 בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה :
 ובאו המים המאזרים האלה במעיך לצבות
 בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן :
 וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל
 מי המרים : והשקה את האשה את מי המרים
 המאזרים ובאו בה המים המאזרים למרים :
 ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת
 והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה
 אל המזבח : וקמץ הכהן מן המנחה את
 אזכרתה והקטיר המזבח ואחר ישקה את
 האשה את המים : והשקה את המים והיתה
 אם נטמאה ותמעל מעל באשה ובאו בה
 המים המאזרים למרים וצבתה בטנה ונפלה
 ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה : ואם
 לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה
 זרע : ואת תורת הקנאת אשר תשטה אשה
 תחת אישה ונטמאה : או איש אשר תעבר
 עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את
 האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל
 התורה הזאת : ונקח האיש מעון והאשה
 ההוא תשא את עונה :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם איש איש אשה כי
 יפלא

ספר יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה : מיין ושכר
 יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת
 ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא
 יאכל : כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן
 היין מחרצנים ועד זוג לא יאכל : כל ימי נדר
 שספ נזרו תער לא יעבר על דאשו עד מלא את
 שע הימם אשר יזיר ליהוה קדש יהיה נדר פרע
 שער ראשו : כל ימי הזירו ליהוה על נפש
 מת לא יבא : לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא
 יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו :
 כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה : וכי ימות
 בת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלה
 ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו :
 וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה
 אל הכהן אל פתח אהל מועד : ועשה הכהן
 אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר
 חטא על הנפש וקדש את דאשו ביום ההוא :
 והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו
 לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו :
 וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא
 אתו אל פתח אהל מועד : והקריב את קרבנו
 ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה
 וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל
 אחד תמים לשלמים : וסל מצות מלת הלת
 בדולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן
 ומנחתם ונספיהם : והקריב הכהן לפני יהוה
 ועשה את חטאתו ואת עלתו : ואת האיל
 יעשה

יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות
 ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו : וגלה
 הנזיר פתח אהל מועד את דראש נזרו ולקח
 את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר
 תחת זבח השלמים : ולקח הכהן את הזרע
 בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הפל
 ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר
 התגלתו את נזרו : והניף אותם הכהן תנופה
 לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה
 ועל שוק התרוכה ואחר ישתה הנזיר יין :
 זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על
 נזרו כלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר
 בן יעשה על תורת נזרו : פ

פרשת יוס
 ראשון של
 הנוכה
 שער

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן
 ואר בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל
 אמור להם : יברכה יהוה
 וישכרך : יאר יהוה פניו אליך
 ויחנך : ישא יהוה פניו
 אליך וישם לך שלום : ושמו
 את שמם על בני ישראל ואני
 אברכם : ויהי ביום כלות
 משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש
 אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו
 וימשחם ויקדש אתם : ויקריבו נשיאי ישראל
 ראשי בית אבתם הם נשיאי המטה הם
 העמדים על הפקדים : ויביאו את קרבנם
 לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר
 עגלה

עגלה על־שני הנשאים ושור לאחד ויקרבנו
 אותם לפני המשכן: () ויאמר יהוה אל־משה
 לאמר: קח מאתם והיו לעבד את־עבדת
 אהל מועד ונחתה אותם אל־הלוים כפי
 עבדתו: ויקח משה את־העגלה ואת־הבקר
 ויתן אותם אל־הלוים: את־שתי העגלות
 ואת־ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי
 עבדתם: ואת־ארבע העגלות ואת־שמנת
 הבקר נתן לבני כררי כפי עבדתם ביד
 איתמר בן־אהרן הכהן: ולבני קהת לא נתן כי
 שעה עבדת הקדש עליהם בכסף ישאו: ויקריבו
 הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו
 ויקריבו הנשאים את־קרבנם לפני המזבח:
 ויאמר יהוה אל־משה נשיא אחד ליום
 נשיא אחד ליום יקריבו את־קרבנם לחנכת
 המזבח: * () ויהי המקריב ביום
 הראשון את־קרבנו נחשון בן־עמינדב למטה
 יהודה: וקרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
 למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן
 שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד לחטאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים
 חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן
 נחשון בן־עמינדב: * () פ

חמישי

פ' ליום כ' של
 חנוכה ער
 נתנאל בן
 צוער וכן
 כשאר הימים
 ער יום ה'

ביום השני הקריב נתנאל בן־צוער נשיא
 יששכר

יששכר: הקרב את־קרבנו קערת־כסף
 אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה:
 שעיר־עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
 בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה
 כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן
 צוער: * פ

ביום השלישי נשיא לבני זכרון אליאב ע"כ
 בן־חלן: קרבנו קערת־כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת: פר אחד בן־בקר איל
 אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר
 עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
 שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים
 בני־שנה חמשה זה קרבן אליאב בן־
 חלן: * פ

ע"כ

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן
 שדיאור: קרבנו קערת־כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
 למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת: פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־

לה א אחד

אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אליצור בן שדיאור: * פ

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיהל
בן צורישי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן שלמיהל בן
צורישי: * פ

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל:
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליסף בן דעואל: * פ

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע
בן עטיהוד: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה

ומיאה משקלה מורק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן
עטיהוד: * פ

ע"כ
פ' ליום ה' ער
כן עשה את
המנורה

ביום השמיני נשיא לבני מנשה נמליאל בן
פרהצור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן נמליאל בן פרהצור: * פ

ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבידן בן
גדעני: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה

חמשה

חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבירן
 בן גדעני * פ
 שביעי ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן
 עמישדי : קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל
 אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר
 עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר
 שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
 בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן
 עמישדי : פ

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר
 פנעאל בן עכר : קרבנו קערת כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה :
 שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים
 בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פנעאל בן
 עכר : פ

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
 בן עינן : קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים
 שקל

שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת :
 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע
 בן עינן : * פ

זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת
 נשיאי ישראל קערת כסף שתיים עשרה
 מורקי כסף שנים עשר כפורה זהב שתיים
 עשרה : שלשים ומאה הקערה האחת כסף
 ושבעים המורק האחד כל כסף הכלים אלפים
 וארבע מאות בשקל הקדש : כפות זהב שתיים
 עשרה מלאות קטרת עשרה עשרה הכף
 בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה : א
 כד הבקר לעלה שנים עשר פרים אילים שנים ^{כפופים}
 עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם
 ושעירי עזים שנים עשר לחטאת : וכל בקר
 זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילים
 ששים עתדים ששים כבשים בני שנה
 ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו :
 וכבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע
 את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר
 על ארון העדות מבין שני הכרבים וידבר
 אליו : פ פ פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן
 ואמרת אליו בהעלהך את הנרות אל מול פני
 המנורה

המנורה יאירו שבעת הנרות : ויעש כן אהרן אלמול פני המנורה העלה נרתה כאשר צוה יהוה את משה : וזה מעשה המנורה מקשה וזה עדיירכה עדיפרחה מקשה הויה כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנורה : *

וידבר יהוה אל משה לאמר : קח אתיהלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם : וכתבתעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו כנדיהם וטהרו : ולקחו פר כן בקר ומנחרו סלת כל לה בשמן ופר שני כן בקר תקח לחטאת :

והקרבת אתיהלויים לפני אהל מועד והקחלת את כל עדת בני ישראל : והקרבת אתיהלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם עליהלויים : והניף אהרן אתיהלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה : והלויים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה אתיה אחד חטאת ואר האחד עלה ליהוה לכפר עליהלויים : והעמדת אתיהלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה : והבדלת אתיהלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים : *

שני ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה : כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת קטרת כל ירחם בכר כל מבני ישראל לקחת

אתם

אתם לי : כי לי כל בכור בכני ישראל באדם ובבהמה כיום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי : ואקח את הלויים תחת כל בכור בכני ישראל : ואתנה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר עלי בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש : ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללויים בכל אשר צוה יהוה את משה ללויים כן עשו להם בני ישראל : ויתחטאו הלויים וכבסו כנדיהם וניף אהרן אתם תנופה לפני יהוה וכפר עליהם אהרן לטהרם : ואחרי כן באו הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה עליהלויים כן עשו להם :

וידבר יהוה אל משה לאמר : זאת אשר ללויים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד : ומבן חשים שנה שוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד : ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים במשמרתם : *

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה ט השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון שלישי לאמר : ויעשו בני ישראל אתהפסח במועדו : בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו בכל חקתיו ובכל משפטיו

תעשו

קמ

שלישי פרשת יום רביעי לחת"מ של פסח

תעשו אתו : וידבר משה אל בני ישראל לעשות
הפסח : ועשו את הפסח בר אשון בארבעה
עשר יום להדש בין הערבים במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו בני
ישראל : ויהי אנשים אשר היו טמאים לגוש
אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא
ויקרבנו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא :
ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים
לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את
קרבת יהוה במערו בתוך בני ישראל : ויאמר
אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה
לכם :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
ישראל לאמר איש איש כפי היותו טמא לנפש
ונקי על ה' או בדרך רחקה לכם או לדרךכם ועשה
פסח ליהוה : בחדש השני בארבעה עשר
שעו יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומורים
שעה יאכלהו : לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם
שעם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו :
והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא יהיה
וחל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה כפי קרבן יהוה לא הקריב במערו
חטאו ישא האיש ההוא : וכי יגור אתכם גר
ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו
כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח
ע"כ רביעי הארץ : * וביום הקים את

המשכן פסח הענן אר המשכן לאהל העדת
ובערב

ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד
בקר : כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש
לילה : ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי
כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן
שם יחנו בני ישראל : על פי יהוה
יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי
אשר ישכן הענן על המשכן יחנו : ובהאריך
הענן על המשכן ימים רבים ושמו בני
ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו : ויש
אשר יהיה הענן מים מספר על המשכן על
פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו : ויש אשר יהיה
הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר
ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו : או
ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן
לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלותו
יסעו : על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו
את משמרת יהוה שמו על פי יהוה כיר
משה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : עשה לך שתי
חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך
למקרא העדה ולמסע את המחנות : ותקעו בהן
ונועדו אלך בל העדה אל פתח אהל מועד :
ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאם
ראשי אלפי ישראל : ותקעתם חרועת ונסעו
המחנות החנים קדמת : ותקעתם חרועת
שנית ונסעו המחנות החנים תימנה חרועת
יתקעו למסעיהם : ובהקהיל אהל הקהל
תקעו

לו א חתקש

ח

וכו

וכו

וכו

וכו

וכו

וכו

וכו

תתקעו ולא תריעו: ובני אהרן הכהנים תקעו
 בחצרות והיו לכם לחקת עולם לדורתכם:
 וכי תבאו מלחמה בארצכם על-הצר הצר
 אתכם והרעתם בחצרות ונזפתם לפני יהוה
 אלהיכם ונזשעתם כאיביכם: וכיום שמחתכם
 ובמועדיכם ובראשי חדשכם ותקעתם בחצרות
 על-ערתים ועל זבחי שלמיכם והיו
 לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה
 אלהיכם: * פ

חמישי

יהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים
 בחדש נעשה הענין מעל משכן העדת: ויסעו
 בני ישראל למסעותיהם ממדבר סיני וישכן
 הענין במדבר פארן: ויסעו בראשנה על-פי
 יהוה ביד-משה: ויסע דגל מחנה בני-יהודה
 בראשנה לצבאתם ועל-צבאו נחשון בן
 עמינדב: ועל-צבא מטה בני יששכר נתנאל
 בן צווער: ועל-צבא מטה בני זבולן אליאב
 בן חלן: והורד המשכן ונסעו בני-גושון ובני
 מררי גשאי המשכן: ונסע דגל מחנה ראובן
 לצבאתם ועל-צבאו אליצור בן שדיאור: ועל
 צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורישרי:
 ועל-צבא מטה בני-גד אליסף בן דעואל:
 ונסעו הקהתים גשאי המקדש והקימו את-
 המשכן עד באם: ונסע דגל מחנה בני-
 אפרים לצבאתם ועל-צבאו ארלישמע בן-
 עמיהוד: ועל צבא מטה בני מנשה נמליאל
 בן פרדחצור: ועל צבא מטה בני בנימן אבירן
 בן

בן-גדעוני: ונסע דגל מחנה בני-דן מאסף
 לכל-המחנה לצבאתם ועל-צבאו אהיעור
 בן עמישרי: ועל-צבא מטה בני-אשר פגעיאל
 בן-עכרון: ועל-צבא מטה בני-נפתלי אחירע
 בן עינן: אלה מסעי בני-ישראל לצבאתם
 ויסעו: * ס ויאמר משה להבב ששי
 בן-דעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו
 אל-המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם
 לכה אתנו והטכנו לך כי יהוה דבר-טוב על-
 ישראל: ויאמר אליו לא אלהי כי אם אל-ארצי
 ואל-מולדתי אלה: ויאמר אל-נא תעוב אתנו
 כי על-כן ידעת חלתנו במדבר והיית לנו
 לעינים: והיה כיתלך עמנו ויהי הטוב הוא
 אשר ייטיב יהוה עמנו והטכנו לך: ויסעו
 מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית-
 יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור
 להם מנוחה: וענין יהוה עליהם יומם בנסעם
 מן-המחנה: * ס ויהי בנסע הארן הפוכה
 ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביה וינסו
 משנאיך מפניך: ובנחה יאמר שובה יהוה
 רכבות אלפי ישראל: * פ הפוכה
 ויהי העם כמתאננים רע באוני יהוה וישמע
 יהוה ויתר אפו ותבער-בם אש יהוה ותאכל
 בקצה המחנה: ויצעק העם אל-משה ויתפלל
 משה אל-יהוה ותשקע האש: ויקרא שם-
 המקום ההוא תבערה כי-בערה בם אש
 יהוה: והאספסוף אשר בקרבו התאוות אנה
 וישבו

וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מ
 יאכלנו בשר : זכרנו את הדגה אשר נאכל
 במצרים הנה ארץ הקשאים ואת האבטחים
 ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים : ועתה
 נפשנו יבשה אין כל בלתי אלהי המן עינינו והמן
 כזרע נד הוא ועינו כעין הבדלח : שטו העם
 ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו
 בפרור ועשו אתו עגור ויהו טעמו כטעם
 לשד השמן : וכרדת הטל על המחנה לילה
 ירד המן עליו : וישמע משה את העם בכה
 למשפחתיו איש לפתח אהליו ויחרף יהוה
 מאד ובעיני משה רע : ויאמר משה אליהוה
 למה הרעת לעברך ולמה לא מצית הן בעיניך
 לשום את כשא כל העם הזה עלי : האנכי
 הריתי את כל העם הזה אם אנכי ירדתיהו
 כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא
 האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת
 לאבותיו : מאין לי בשר לתת לכל העם הזה
 כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה :
 לא יאובל אנכי לבדי לשאת את כל העם
 הזה פי כבד ממני : ואסייבה את עשה לי
 הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואלא אראה
 ברעתי :

לעיל

חסר א

פ

ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבועים איש
 מוקני ישראל אשר ידעת כיהם וקני העם
 ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו
 שם עמך וירדתי ודברתי עמך שמואלתי מן

הרוח

הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך
 במשא העם וראתשא אתה לברך : ואל העם
 תאמר התקדשו לכהר ואכלתם בשר כי בכיתם
 באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טובו לנו
 במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם : לא יום
 אחד תאכלון ולא ימים ולא חמשה ימים ולא
 עשרה ימים ולא עשרים יום : עד חדש ימים עד
 אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם
 את יהוה אשר בקרבכם ותכפו לפניו לאמר
 למה זה יצאנו ממצרים : ויאמר משה ששמאות
 אלף רגלי העם אשר אנכי בקרב ואתה אמרת
 בשר אתן להם ואכלו חדש ימים : הצאן ובקר
 ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף
 לחם ומצא להם :

פ

ויאמר יהוה אל משה הוד יהוה תקצר עתה
 תראה היקר דברי אם לא : ויצא משה וידבר
 אל העם את דברי יהוה ויאסף שבועים איש
 מוקני העם ויעמד אתם סביבת האהל : וירד
 יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר
 עליו ויתן על שבועים איש הזקנים ויהי כנות
 עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו : וישארו שני
 אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני
 מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא
 יצאו האהלה ויתנבאו במחנה : וירץ הנער ויגד
 למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה :
 וען יהושע בן נון משרת משה מבחוריו ויאמר
 אדני משה בלאס : ויאמר לו משה המקנא

אתח

אתה לי ומי יתן בלעם יהוה נביאים כיתות
שביעי יהוה ארתרוחו עליהם * ויאסף משה אל
המחנה הוא וקני ישראל : ורוח נסע מאת
יהוה ויגזו שלום מן הים ויטש על המחנה כדרך
יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתיים
על פני הארץ : ויקם העם כל היום ההוא וכל
הלילה וכל יום המחנה ויאספו את השליו
הממעט אסף עשרה חמרים וישטחו להם
שטוח סביבות המחנה : הבשר עודנו בין שניהם
טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה
בעם מכה רבה מאד : ויקרא את שם המקום
ההוא קברות התאוה כי שם קברו ארתי העם
המתאווים : מקברות התאוה נסעו העם הצרות
ויהיו בחצרות : *

פ

יב ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות
האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית
לקח : ויאמרו הרק אד במשה דבר יהוה
הלא גם בנו דבר וישמע יהוה : והאיש
משה ענו מאד לכל האדם אשר על פני
הארמה : ויאמר יהוה פתאם
אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם
אל אהל מועד ויצאו שלשתם : וירד יהוה
בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן
ומרים ויצאו שניהם : ויאמר שמעו נא דברי
אסיהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע
בחלוס אדבר בן : לא כן עבדי משה בכל ביתי
נאמן הוא : פה אל פה אדבר בן ומראה ולא

בהירות

בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם
לדבר בעבדי כמשה : ויחראף יהוה בס וילך :
והעניו סר מעל האהל והנה מרים מצרעת
בשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת :
ויאמר אהרן אל משה כי אדני אל גא תשת
עלינו חמאת אשר נואלנו ואשר חטאנו : אל
גא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל
חצי בשרו : ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא
רפא נא לה :

מפטי

ויאמר יהוה אל משה ואניה ירק ירק בפניה
הלא תכלם שבעת ימים תפגר שבעת ימים
מחוץ למחנה ואחר תאסף : ותפגר מרים מחוץ
למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף
מרים : ואחר נסעו העם מתצרות ויחנו במדבר
פארן :

יג

וידבר יהוה אל משה לאמר : שלחך אנשים
ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו
כל נשיא בהם : וישלח אתם משה ממדבר
פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני
ישראל המה : (ואלה שמותם למטה ראובן
שמעון בן זכור : למטה שמעון שפט בן חורי :
למטה יהודה בלב בן יפנה : למטה יששכר
יגאל בן יוסף : למטה אפרים הושע בן נון :
למטה בנימן פלטי בן רמוא : למטה זבולן
גדיאל בן סודי : למטה יוסף למטה מנשה
גדי בן סוסי : למטה דן עמיאל בן גמלי : למטה

אשר

אשר סתור בך מיכאל : למטה נפתלי נחבי בך
 ופסי : למטה גד גאואל בן מיכא : אלה שמות
 האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ
 ויקרא משה להושע בן נון הושע : ושלח
 אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם
 עלו זה בנגב ועליתם את ההר : וראיתם את
 הארץ מה היא ואת העם הישב עליה החזק
 הוא הרפה המעט הוא אסרוב : ומה הארץ
 אשר היא ישב בה הטובה היא אסרועה
 ומה הערים אשר היא ישב בהנה הבמחנים
 אם בסבצרים : ומה הארץ השמנה היא אם
 רזה הישבה עץ אסראין והתחזקתם ולקחתם
 שני מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים : * (ויעלו
 ויתרו את הארץ ממדבר צן עדרחב לבא
 חמת : ויעלו בנגב ויבא ער חברון ושם אחימן
 ששי ותלמי ילדי הענק וחברון שבע שנים
 נבנתה לפני צען מצרים : ויבאו ערנחל אשכל
 ויכרתו משם זמורה ואשכור ענבים אחד
 וישארו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים :
 למקום ההוא קרא נחל אשכל על אדות
 האשכור אשר כרתו משם בני ישראל :
 וישבו סתור הארץ מקץ ארבעים יום : וילכו
 ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני
 ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו אתם
 דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ :
 ויספרו להם ויאמרו באנו אל הארץ אשר
 שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה :

אפס כידעו העם הישב בארץ והערים בצורות
 גדלות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם : עמלק
 יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמורי
 יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד
 הירדן : ויהם כלב את העם אל משה ויאמר
 עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה :
 והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל
 לעלות אל העם כי חזק הוא מפנו : ויצאו
 דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל
 לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אותה
 ארץ אכלת וישביה הוא וכל העם אשר
 ראינו בתוכה אנשי מדות : ושם ראינו את
 הנפילים בני ענק מן הנפלים וגם בעינינו
 כחגבים וכן היינו בעיניהם : * ותשא כל העדה
 ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא :
 וילכו על משה ועל אהרן כל בני ישראל
 ויאמרו אלהם כל העדה לרמתנו בארץ
 מצרים או במדבר הזה לו מתנו : ולמה יהיה
 מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב
 נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב
 מצרימה : ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש
 ונשובה מצרימה : ויפל משה ואהרן על
 פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל : ויהושע
 בן נון וכלב בן יפנה מן החתרים את הארץ
 קרעו בגדיהם : ויאמרו אל כל עדת בני
 ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור
 אתה טובה הארץ מאד מאד : * אס חפץ בנו

מלרע

ד

שלישי

יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו
ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש : אך ביהוה
אלהינו תמרו ואתם אל תיראו את עַם הארץ
כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו
אל תיראם : ויאמרו פלי העדה לרגום אתם
באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל
בני ישראל :

פ

ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם
הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות
אשר עשיתי בקרבם : אפנו כדבר ואורשנו
ואעשה אתך רגז גדול ועצום ממנו : ויאמר
משה אל יהוה ושמעו מצרים ביה העלית
בכחך את העם הזה מקרבם : ואמרו אל
יושב הארץ הזאת שמעו פייאתה יהוה
בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה
יהוה וענף עמד עליהם ובעמד ענן אתה הולך
לפניהם יום ובעמוד אש לילה : והמתה את
העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו
את שמעך לאמר : מבלתי יכלת יהוה להביא
את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם
וישחטם במדבר : ועתה יגדלנא כח אדני
כאשר דברת לאמר : יהוה ארך אפים ורחום
נשא עון ופשע ונקמה לא ינקח פקד עון אבות
על בנים על שלשים ועל רבעים : סלח נא לעון
העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם
הזה ממצרים ועד הנה : ויאמר יהוה סלחתי
כדברך : ואולם חיאני וימלא כבוד יהוה את

כל

כל הארץ : כי כל האנשים הראים את כלבדי
ואת אתרי אשר עשיתי במצרים ובמדבר
וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי :
אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם
וכל מנאצי לא יראוה : ועבדי כלב עקב היתה
רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ
אשר בא שמה וזרעו יורשנה : והעמלקי והכנעני
יושב בעמק מתר פנו וסעו לכם המדבר דרך
ים סוף :

פ

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : עד רביעי
מתי לעדה הרעה הזאת אשר הפה מלינים
עלי את תלנות בני ישראל אשר הפה מלינים
עלי שמעתי : אמר אלהם חיאני נאם יהוה
אם לא כאשר דברתם באוני כן אעשה לכם :
במדבר הזה יפלו פגריכם וכלפקדיכם לכה
מספרכם מכן עשרים שנה ומעלה אשר
הלינתם עלי : אם אתם תבאו אל הארץ אשר
נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב
בן יפנה ויהושע בן נון : ומפכם אשר אמרתם
לבן יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ
אשר מאסתם בה : ופגריכם אתם יפלו במדבר
הזה : ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים
שנה ונשאו את זונותיכם עדתם פגריכם
במדבר : במספר הימים אשר תרתם את
הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה
תשאו את עונותיכם ארבעים שנה וידעתם
את תנואתי : אני יהוה דברתי אם לא זאת

אעשה

אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי
במדבר הזה יתמו ושם ימתו : והאנשים אשר
שלח משה לתור את הארץ וישבו וילוונו
עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ :
וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה
לפני יהוה : ויהושע בן נון וכלב בן יפנה היו
מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ :
וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני
ישראל ויתאבלו העם מאד : וישכמו בבקר
ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל
המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו : ויאמר
משה למה זה אתם עברים אחי פי יהוה
והוא לא תצלה : אל תעלו כי אין יהוה
בקרבתכם ולא תנגפו לפני איביכם : כי העמלקי
והכנעני שם לפניכם ונפלתם כחרב פירעל
בן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה
עמכם : ויעלו לעלות אל ראש ההר וארון
ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה :
וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא
ויכוסו ויבתוּם עד החרמה :

וילוונו

כרביעית

כרביעית ההין שמן : ויין לנסך רביעית ההין
תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד :
או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים
בלולה בשמן שלשית ההין : ויין לנסך שלשית
ההין תקריב ריחניחח ליהוה : * וכית עשה חמישי
בזבקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים
ליהוה : והקריב על בזבקר מנחה סלת
שלשה עשרנים כלול בשמן חצי ההין : ויין
תקריב לנסך חצי ההין אשה ריחניחח ליהוה :
ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד
או לששה בכבשים או בעזים : כמספר אשר
תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם : כל האזרה
יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריחניחח
ליהוה : וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם
לדדתיכם ועשה אשה ריחניחח ליהוה
כאשר תעשו בן יעשה : הקהל חקה אחת
לכם ולגר הגר חקת עולם לדדתיכם ככם כגר
יהיה לפני יהוה : תורה אחת ומשפט אחד יהיה
לכם ולגר הגר אתכם :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני שיש
ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר
אני מביא אתכם שמה : והיה באכלכם מלחם
הארץ תרימו תרומה ליהוה : ראשית ערסתיכם
חלה תרימו תרומה כתרומת גרן בן תרימו שפא
אתה : מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה
לדדתיכם :
וכי
רשגו ורא תעשו את כל המצות האלה
אשר

אשר דבר יהוה אל משה : את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם : והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בדבר אחד לעלה ריח ניהח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד

אפר א לחטת : וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלה להם כי שגגה הוא והם הביאו אר קרבנם אשר ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם : ונסלה לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה : * ו אס נפש אחת חטאת שביעי בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלה לו : האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה : והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההיא מקרב עמה : כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תפרת הנפש

לא טפיק כחא ההוא עונה בה : ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת : ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה : ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו : ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה

העדה מחוץ למחנה : ויצאו ארו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה : א פ

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ויאמר יהוה אליהם ועשו להם ציצת על כנפיהם כגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם : פ פ פ

ויקח קרח בן יצחק בן קהת בן לוי ודרתו טו ואכירם בני אליאב ואון בן פלתי בני ראובן : ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם : ויקהל על משה ועל אהרן ויאמרו אלהים רב לכם כי כל העדה בלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה : א וישמע משה ויפל על פניו : וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר ירו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו : זאת עשו קחור לכם מחתות קרח וכל עדתו : ותנו בהן אש ושימו עליהן קטורת לפני יהוה סחר והיה האיש אשר

אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי
 ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי :
 המעט מכם כיהבדיל אלהי ישראל אתכם
 מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד
 את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה
 לשרתם : ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי
 אתך ובקשתם גם כחנה : לכן אתה וכל עדתך
 תלינו^ק הנעדים עלי יהוה ואהרן מה יהוה כי תלוננו
 עליו : וישלח משה לקרא לדתן וליבירים
 בני לויאכ ויאמרו לא נעלה : המעט כי
 העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו
 שני במדבר בית שתר עלינו גם השתרר : * אף
 לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן
 לנו נחלה שרה וכרם העיני האנשים ההם
 תנקר לא נעלה : ויחר למשה מאד ויאמר אל
 יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחר
 מהם נשאתי ולא הרעתי את אחר מהם :
 ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו
 לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר : וקחו איש
 מחתרתו וגרתם עליהם קטרת והקרבתם
 לפני יהוה איש מחתרתו חטים ומאיתים
 מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו : וקחו
 איש מחתרתו ויתנו עליהם איש וישמו
 עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה
 ואהרן : ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל
 פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל
 שלישי העדה : * וידבר יהוה אל משה

ואל

ואל אהרן לאמר : הבולו מתוך העדה הזאת
 דאכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם ויאמרו אל
 אלהי הרוחה לכל בשר האיש אחד יחטא
 ועל כל העדה תקצף : * וידבר
 יהוה אל משה לאמר : דבר אל העדה לאמר
 העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירים : ויקם
 משה וילך אל דתן ואבירים וילכו אחריו וקני
 ישראל : וידבר אל העדה לאמר סורו נא
 מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל
 תגעו בכל אשר להם פן תסו בכל חטאתם : * מלרע
 ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירים מסביב
 ודרתן ואבירים יצאו נצבים פתח אהליהם
 ונשיהם וכניהם וטפם : ויאמר משה בואת
 תדען כיהוה שלחני לעשות את כל המעשים
 האלה כילא מלבי : אם כמות כל הארץ ימתן
 אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא
 יהוה שלחני : ואם בריאה יברא יהוה ופצתה
 האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר
 להם וירדו חיים שאיח וידעתם כי נאצו
 האנשים האלה את יהוה : ויהי ככלתו לדבר
 את כל הדברים האלה ותבקע האדמה
 אשר תחתיהם : ותפתח הארץ את פיה ותבלע
 אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקחת
 ואת כל הרכוש : וירדו הם וכל אשר להם
 חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך
 הקהל : וכלי ישראל אשר סביבתיהם נסו לקדם
 כי אמרו פן תבלענו הארץ : ואיש יצאה

מאת

א

לח

מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש
וידבר **ס** וידבר
יהוה אל משה לאמר : אמר אל אלהיך
אהרן הכהן וירם אתהמחתת מבין השרפה
ואת האש זרההראה כי קדשו : את מחתות
החטאים האלה בנפשם ועשו אתם רקעי פחים
צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו
לאות לבני ישראל : ויקח אלעזר הכהן את
מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעם
צפוי למזבח : זכרון לבני ישראל למען
אשר לא יקרב איש זר אשר לא מורע
אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה
בקרחה וכעדרו כאשר דבר יהוה ביד משה

פ

ולנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה
ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה :
ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן
ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא
כבוד יהוה : ויבא משה ואהרן אל לפני
רביעי אהל מועד : * **ס** וידבר יהוה אל משה
לאמר : הרפו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם
כרגע ויפלו על פניהם : ויאמר משה אל אהרן
קח ארז המחתה ותן עליה אש מעל המזבח
ושים קטרת והולך בהרה אל העדה וכפר
עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף :
ויקה אהרן כאשר דבר משה וירץ אליתוף
הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת

ויכפר

ויכפר על העם : ויעמר בין המתים ובין החיים
ותעצר המגפה : ויהיו המתים במגפה ארבעה
עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר
קרח : וישב אהרן אל משה אל פתח אהל
מועד והמגפה נעצרה : * **פ**

חמישי

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת
כל נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות
איש את שמו תכתב על מטהו : ואת שם אהרן
תכתב על מטה לוי כי מטה אהרן לראש בית
אבותם : והנחתם באהל מועד לפני הערת
אשר אועד לכם שמה : והיה האיש אשר אבחר
בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלפת בני
ישראל אשר הם מליגים עליכם : וידבר משה
אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה
לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם
שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם :
וינח משה את המטות לפני יהוה באהל הערת :
ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות
והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצל
ציץ ויגמל שקדים : ויצא משה את כל המטות
מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש
מטהו : * **פ**

מלעיל מלעיל

ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן ששי
לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל
תלונתם מעלי ולא ימתו : ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו כן עשה : * **פ**

ויאמר

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גועגוענו
אבדנו כלנו אבדנו: כל הקרב הקרב אל משכן
יהוה ימות האם תמנו לנוע: **ח** ויאמר
יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך
תשאנו ארבע עון המקדש ואתה ובניך אתך
תשאנו את עון כהנתכם: וגם את אחיך מטה
לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך
וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת:
ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אתך
אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא
ימתו גסיהם גסיהם: ונלוו עליך ושמרו את
משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר
לא יקרב אליכם: ושמרתם את משמרת הקדש
ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף עלי
בני ישראל: ואני הגה לקחתי את אחיכם הלויים
מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה
לעבד את עבדת אהל מועד: ואתה ובניך
אתך תשמרו אתי כהנתכם לכל דבר המזבח
ולמבית רכרכה ועבדתם עבדת מתנה אתן את
כהנתכם והזר הקרב יומת: **פ**
וידבר יהוה אל אהרן ואני הגה נתתי לך את
משמרת תרומתי לכלי קדשי בני ישראל
לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם: זה
יהוה לך מקדש הקדשים כן האש כלי
קרבנם לכל מנחתם ולכל הטאתם ולכל
אשמים אשר ישיבו לך קדש קדשים לך
הוא ולבניך: בקדש הקדשים תאכלנו כל

ח

שפר

שפה

עמו שפר

זכר

זכר יאכל אתו קדש יהיה לך: וזה לך תרומת
מתנם לכל תנופה בני ישראל לך נתתים
ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם כל שחור
בביתך יאכל אתו: כל חלב יצהר וכל חלב
תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך
נתתים: בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו
ליהוה לך יהיה כל שחור בביתך יאכלנו:
כל חרם בישראל לך יהיה: כל פטר חרם
לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה
יהיה לך את פדה תפדה את בכור האדם
ואת בכור הבהמה הטכאה תפדה: ופדויו
מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשה
שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא:
אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא
תפדה קדש הם ארבעים תורק עלי המזבח
ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניהח ליהוה:
ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק
הימין לך יהיה: כל תרומת הקדשים
אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך
ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם ברית מלח
עולם הוא לפני יהוה לך וזו עקב אתך: ויאמר
יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא
יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני
ישראל: * **ס** ולבני לוי הגה נתתי כל שביעי
מעשר בישראל לנחלה חלק עבדתם אשר
הם עבדים את עבדת אהל מועד: ולא יקרבו
עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא
למות

שפר

שפר

למות

שן למות : ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד
והם ישאו עונם חקת עולם לדלתכם ובתוך
בני ישראל לא ינחרו נחלה : כי את המעשר בני
ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים
לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל
לא ינחרו נחלה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : ואל הלוים
תדבר ואמרת להם כי תקחו מאת בני
ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם
בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה
מעשר מז המעשר : ונחשב לכם תרומתכם
כדגן מן החרף וכמלאה מן היקב : כן תרימו גם
אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר
תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את
תרומת יהוה לאהרן הכהן : מכל מתנתיכם
תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלביו את
מקדשו ממנו : ואמרת להם בהרימכם את
חלבו ממנו ונחשב ללוים כתכונאת גרן
וכתכונאת יקב : ואכלתם אתו בכל מקום אתם
וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם
באהל מועד : ולא תשאו עליו חטא בהרימכם
את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא
תחללו ולא תמותו :

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : זאת
חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר
אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה
תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה
עליה

עליה על : ונתתם אתה אל אלעזר הכהן
והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט
אתה לפני : ולקח אלעזר והכהן מדמה
באצבעו והזה אל גב פני אהל מועד
מדמה שבע פעמים : ושרף את הפרה לעיני
את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה
ישרף : ולקח הכהן עץ ארו ואזוב וישני
תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה : וכבס
בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל
המחנה וטמא הכהן עד הערב : והשרף אתה
יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא
עד הערב : ואסף איש טהור את אפר הפרה
והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה
לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה
חטאת הוא : וכבס האסף את אפר הפרה את
בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל
ולגר חגר בתוכם לחקת עולם : הנגע במת
לכל גופש אדם וטמא שבעת ימים : הוא
יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי
טהור ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום
השביעי לא יטהר : כל הנגע במת בגופש
האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן
יהוה טמא ונכרתה הגופש ההוא מישראל
כי מי נדה לא יזרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו
בו : זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא
אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים :
וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו

טמא הוא: וכל אשר יגע על פני השדה בחלל
 חרב או במת או בעצם אדם או בקבר טמא
 שבעת ימים: וקחו לשמא מעפר שרפת
 החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: * וולקה
 אזור וטבל במים איש טהור והזה עליה אהל
 וער כל הכלים ועלה הנפשות אשר היו שם
 ועלה הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר:
 והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום
 השביעי וטמאו ביום השביעי וכבס בגדיו
 ורחץ במים וטהר בערב: ואיש אשר טמא
 ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך
 הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא
 יק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת
 עולם ומוזה מיהנדה יכבס בגדיו והנגע במי
 הנדה יטמא ער הערב: וכל אשר יגע בו
 הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד
 ע"כ הערב: *

פ
 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש
 הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים
 ותקבר שם: ולא היה מים לעדה ויקהלו עלי
 משה ועל אהרן: וירב העם עם משה ויאמרו
 לאמר ולו גוענו בנזע אחינו לפני יהוה ולמה
 הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה
 למות שם אנחנו ובעירנו: ולמה העליתנו
 ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע
 הזה לא מקום זלע ותאנה וגפן ורמון ומים
 אין לשתות: ויבא משה ואהרן מפני הקהל

אל

אל פתח אהל מועד ויפלו עלי פניהם וירא
 כבוד יהוה אליהם: * פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את המטה שלישי
 והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך מחוברת
 ודברתם אל הפלע לעיניהם ונתן מימיו
 והוצאת להם מים מן הפלע והשקית את
 העדה ואת בעירם: ויקח משה את המטה
 מלפני יהוה כאשר צוהו: ויקהלו משה
 ואהרן את הקהל אל פני הפלע ויאמר להם
 שמעו נא המרים המן הפלע הזה נוציא
 לכם מים: וירס משה את ידו ויך את הפלע
 במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה
 ובעירם: * פ ויאמר יהוה אל משה
 ואל אהרן יען לא האמתם בי להקדישני
 לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל
 הזה אל הארץ אשר נתתי להם: המה מי
 מריבה אשר דבו בני ישראל את יהוה ויקדש

בם: * פ וישלח משה מלאכים רביעי
 מקדש אל כלך אדום בה אמר אחיך ישראל
 אתה ידעת את כל התלואה אשר מצאתנו:
 וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים
 רבים וירעו לנו מצרים ולאבתינו: ונצעק אל
 יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך זיצאנו
 ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבורה:
 נעברה נא בארצה לא נעבר בשדה ובכרם
 ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נסת
 ימן ושמואל עד אשר נעבר גבלך: ויאמר

אליו

אל

אליו ארום רא תעבר בי פן יחרב אצא לקראתך : ויאמרו אליו בני ישראל במסלח נעלה ואם מימך נשתה אני וכקני ונרתתי מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה : ויאמר לא תעבר ויצא ארום לקראתו בעם כבוד וביד הזקה : וימאן ארום נחן את ישראל עבר בגבולו ויש ישראל מעליו : *

חמישי ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה עילישי ^{בשהומחברות} הר ההר : ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בחר ההר על גבול ארץ ארום לאמר : יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם אחיפי למי מריבה : קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר : והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם : ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה : ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר : ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל : *

כא

הכנעני כלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי : וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אסנתהן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם : וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם

ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה :

ויסעו מחר ההר דרך יסוסוף לסבב את ארץ ארום ות צר נמש העם בדרך : וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל : וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עסרוב מישראל : ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם : ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו עליגם והיה כל הנשוק וראה אתו וחי : ויעש משה נחש נחשת וישמהו עליגם והיה אסנישך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי : ויסעו ששי בני ישראל ויחנו באבת : ויסעו מאבת ויחנו בעני העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש : משם נסעו ויחנו בנחל זרר : משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מנגב האמרי כי ארנון נבור מואב בין מואב ובין האמרי : על גן יאמר בספר מלחמת יהוה את זנהב בסופה ואת הנחלים ארנון : ואשר הנחלים אשר נטה לשבת ערו נשען לנבור מואב : ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים : או ישיר ישראל את השירה

הואת

הזאת עלי באר ענורה : באר הפרוה שרים
פרוה נדיבי העם במהקק במשענתם וממדבר
מתנה : וממתנה נחליאל ומנחליאל במות :
ומבמות הניא אשר בשדה מואב ראש הפסגה
ונשקפה ערפני הישימן : * פ

שביעי
רביעי
כשהן מחוברי

וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי
ראמר : אעברה בארצה לא נטה בשדה
ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך
עד אשר נעבר נבלך : ולא נתן סיחון את
ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו
ויצא לקראת ישראל המדבדה ויבא יהצה
וילחם בישראל : ויכהו ישראל לפי חרב
ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון
כי עז גבול בני עמון ויקח ישראל את כל הערים
האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון
ובכל בנת ה : כי חשבון עיר סיחון מלך האמרי
הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח
את כל ארצו מידו עד ארנן : על כן יאמרו
המשלים באו חשבון תבנה ותפונן עיר סיחון :
פראש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון
אכלה ער מואב בעלי בכות ארנן : או ילך מואב
אכדת עם כמון נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית
למלך אמרי סיחון : ונירם אבד חשבון עד דיבן
ונשים עד נפח אשר ער מידכא : וישב
ישראל בארץ האמרי : וישלח משה לרגל
את יעור וילכדו בנתיה וירש את האמרי
אשר שם : ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עג

נמר על ר
יש

מדרך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה
אדרעי : ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי
בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת אצו ועשית
לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר
ישב בחשבון : ויכו אתו ואת בניו ואת כל
עמו עד בלתי השאירו שריד ויירשו את
ארצו : * ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב
מעבר לירדן ירחו : * * * * * וירא

כב

בלק בן צפור את כל ארע עשה ישראל
לאמרי : ויגר מואב מפני העם מאד כי רב
הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל : ויאמר
מואב אל זקני מדין עתה ילחנו הקהל את כל
סביבתינו בלחך השור את ירק השדה ובלק
בן צפור מלך למואב בעת ההוא : * * * * * וישלח
מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על
הנהר ארץ בני עמו לקראלו לאמר הנה עם
יצא מצרים הנה כפה את עין הארץ והוא
ישב ממלי : ועתה לכה נא ארהלי את העם
הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו
ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תכלך
מברך ואשר תאר יואר : וילכו זקני מואב
וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם
וידברו אליו דברי בלק : * * * * * ויאמר אליהם לינו
פה הלילה והשבת אתכם דבר כאשר ידבר
יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם : ויבא
אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה קרש
עמך : ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור

מלך מואב שלח אלי: הנה העם היצא ממצרים
ויכס את עין הארץ עתה לכה לכה לי אתו
אולי אוכל להלחם בו וגרשתי: ויאמר אלהים
אל בלעם לא תלך עמהם לא תאך את העם
כי כרוך הוא: * ויקם בלעם בבקר ויאמר אל
שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי
להלך עמכם: ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק
ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: ויסף עוד בלק
שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: ויבאו אל
בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן בעור אל
נא תמנע מהלך אלי: כי יכבד אכבדך מאד
וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה
לי את העם הזה: ויען בלעם ויאמר אל עבדי
בלק אסייתן לי בלק מלא ביתו בסף וזהב לא
אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה
או גדולה: ועתה שבו נא כזה גסאתם הלילה
ואדעה מה יסוף יהוה דבר עמי: ויבא אלהים
אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו
האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר
שלישי אדבר אליך אתו תעשה: * ויקם בלעם בבקר
ויחבש את איתנו וילך עם שרי מואב: ויחראף
אלהים כי יהולך הוא ויתיצב מלאך יהוה
בדרך לשטן לו והוא רכב על איתנו ושני נערו
עמו: ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך
וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך
ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להסתה
חדר: ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים

שני
חמישי
בשון מחובר

גדר מזה וגדר מזה: ותרא האתון את מלאך
יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם
אל הקיר ויסף להפתח: ויסף מלאך יהוה
עבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנסות
ימין ושמאל: ותרא האתון את מלאך יהוה
ותרביץ תחת בלעם ויחראף בלעם ויך את
האתון במקל: ויפתח יהוה את פי האתון
ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי פירני
זה שלש רגלים: ויאמר בלעם לאתון כי
התעללת בי לו יש הרב בידי כיעתה הרגתיך:
ותאמר האתון אל בלעם הלא אנכי אתנך
אשר רכבת עלי מעורך עד היום הזה ההספן
הספנתי לעשות לך כה ויאמר לא: ויגל יהוה
את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב
בדרך וחרבו שלופה בידו ויקד וישתחו
לאפיו: ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית
את אתנך זה שלש רגלים הנה אנכי יצאתי
לשטן כירט הדרך לנגדי: ותראני האתון
ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי
עתה גסאתכה הרגתי ואותה החייתי: ויאמר
בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי
כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אסרע
בעיניך אשובה לי: ויאמר מלאך יהוה אל
בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר
אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי
בלק: וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו
אר עיר מואב אשר על גבול ארנו אשר

בקצה הגבול : ויאמר בלק אל בלעם הלא
שלח שרתתי אליך לקרא לך למה לא
הלכת אלי האמנם לא אוכל כבודך : ויאמר
בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכל
אוכל דבר מאומה ודבר אשר ישם אלהים
רביעי בפי אתו אדבר : וילך בלעם עם בלק ויבאו
קרית חצורת : ויבח בלק בקר וצאן וישלח
לבלעם ולשרים אשר אתו : והי כבקר ויקח
בלק ארבע בלעים ויעלהו במות בעל וירא
משם קצה העם : ויאמר בלעם אל בלק בנה
לי כזה שבעה מזבחת והכן לי כזה שבעה
פרים ושבעה אילים : ויעש בלק כאשר דבר
בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח :
ויאמר בלעם לבלק התיצב עלי עלתך
ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה
יראני והגדתי לך וילך שפי : ויקר אלהים
אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת
ערכתי ואעל פר ואיל במזבח : וישם יהוה דבר
בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר :
וישב אליו והנה נצב עלי עלתו הוא וכד שרי
מואב : וישא משלו ויאמר כד ארם ינהני בלק
מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב
קדש ולכה ועמה ישראל : מה אקב לא קבה אל
וכה אזעם לא זעם יהוה : כי מראש צרים
אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדר ישכן
ובנוים לא יהחשב : מי מנה עפר יעקב ומספר
את רבע ישראל תמה נפשי מות ישרים
ותהי

ששי כשהן מחוברות

קדש

קדש

ותהי אחריתי כמהו : ויאמר בלק אל בלעם
מה עשית לי לקב איבי לקחתך והנה ברכת
ברך : ויען ויאמר הלא את אשר ישם יהוה
בפי אתו אשמר לדבר : ויאמר אליו בלק לך חמישי
נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו פשם אפס
קצתו תראה וכלו לא תראה וקבנולי משם :
ויקחהו שרה צפית אל ראש הפסגה ויבן
שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח : ויאמר
אל בלק התיצב כה עלי עלתך ואנכי אקרה
כה : ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפי
ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר : ויבא אליו
והנו נצב עלי עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו
בלק מה דבר יהוה : וישא משלו ויאמר קום
בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר : לא איש אל
ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה
ודבר ולא יקימנה : הנה ברך לקחתי וברך
ולא אישיבנח : לא היטי און ביעקב ולא יראה
עמל בישראל יהוה אלהיו עמו והרועה מלך
בו : אל בוציאם ממצרים כתועפת ראם דו :
כי לא ינחש ביעקב ולא קסם בישראל בעת
יאמר ליעקב ולישראל מה יפעל אל : הן עם קדש
בלבי יקום וכארי יתנשא לא ישכב עדי
יאכל טרף ודם חללים ישתח : ויאמר בלק
אל בלעם נסיקב לא תקבנו גם ברך לא
תברכנו : ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי
אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה : שביעי
ויאמר בלק אלי בלעם לכה נא אקרא אל

ששי כשהן מחוברות

מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקברתו
לי משם : ויקח בלק את בלעם ראש הפעור
הנשקף על פני הישימן : ויאמר בלעם אל
בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והלן לי בזה
שבעה פרים ושבעה אילים : ויעש בלק כאשר
אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח : וירא בלעם
כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא
הקף כפעם בפעם לקראת נחשים וישת
אל המדבר פניו : וישא בלעם את עיניו וירא
את ישראל שכן לשכטיו ותהי עליו רוח
אלהים : וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו
בער ונאם הגבר שתם העין : נאם שמע אמרי
אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים :
אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים :
מה יטבו אהליך יעקב משכנתך ישראל :
בנחלים נטיו כגנה עלי נהר באהלים נטע
יהוה כארזים עלי מיים : יל מיים מדליו וורעו
במים רבים וירם טאג מלכו ותגשא מלכתו :
אל מוציא ממצרים פתועפת ראם לו יאכל
גוים צרו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ : כרע
שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיה ברוך
וארויה ארור : ויהראף בלק אל בלעם ויספק
את פניו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי
קראתיה והנה ברכת ברוך זה שלש פעמים :
ועתה כרחלך אל מקומך אמרתי כבוד אכבדך
והנה מנעה יהוה מכבוד : ויאמר בלעם אל
בלק הלא גם אל מלאכיה אשר שלחת אלי
דברתי לאמר : אסייתן לי בלק מלא ביתו

כד

קדש
כס"ח בראש
עמוד סימן
בית שמו

בסוף והב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות
טיבה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו
אדבר : * ועתה הנני הורך לעמי לכה איש עקב
אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים :
וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער
ונאם הגבר שתם העין : נאם שמע אמרי אל
וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי
עינים : אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב
דרך כוכב מיעקב וקם שבט מ ישראל
ומחץ פאתי מואב והרקר כל בני שת : והיה
אדום ירשה והיה ירשה שער איביו ו ישראל
עשה חיל : וירד מעקב והאביר שריר מעיר :
וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית
גוים עמלק ואחריתו עדי אבד : וירא את הקני
וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בפלע
קנך כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך :
וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל : ועים
מיד פתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי
אבד : ויקם בלעם וילך וישב למקומו וגם בלק
הלך לדרבו :
וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל
בנות מואב : ותקראן לעם לזבחי אלהיהן
ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן : ויצמד
ישראל לבעל פעור ויחראף יהוה בישראל :
ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם
והזקע אותם ליהוה נגד השמש וישב ח ון אף
יהוה מישראל : ויאמר משה אל שפטי ישראל

שביעי

קדש

מלרע

מלעיל

קדש להומר

מלרע מלעיל

כה

הרגו איש איש אנשיו הנצמדים לבער פעור
והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל-אהו
את-המדינית לעיני משה ולעיני כל-עדת בני-
ישראל והמה בכים פתח אהל מועד : א וירא
פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן ויקם מתוך
העדה ויקח רמח בידו : ויבא אחר איש-ישראל
אל-הקבה וידקר את-שניהם את איש ישראל
ואת-האשה אל-קבתה ותעצר המגפה מעל
בני ישראל ויהיו המתים במגפה ארבעה ופשישים
אלף :

פ פ פ
וידבר יהוה אל משה לאמר : פינחס בן-אלעזר
בן-אהרן הכהן השיב את-חמרי מעל בני-
ישראל בקנאו את-קנאתי בתוכם ולא-כליתי
את-בני ישראל בקנאתי לכן אמר הנני נתן לו
את-בריתי שלום : א והייתה לו ולזרעו אחריו
ברית כהגת עולם תחת אשר קנא לאלהיו
ויכפר על-בני ישראל : ושם איש ישראל
המכה איש הכה את-המדינית זמרי בן-
סרוא נשיא בית-אב לשמעני : ושם האשה
המכה המדינית כזבי בת-צור ראש אמות בית-
אב במדון הוא : א

וידבר יהוה אל-משה לאמר : צרור את-המדינים
והמיתם אותם : כי צורים הם לכם בנכליהם
אשר יגפלו לכם על-דבר פעור ועל-דבר כזבי
בת-נשיא מדין אחתם המכה ביום-המגפה על-

דבר-פעור : ויהו אחרי המגפה פ
ויאמר יהוה אלי-משה ואל-אלעזר בן-אהרן
כהן

הכהן לאמר : שאו את-ראש-כלי-עדת בני-ישראל
מבן עשרים שנה ומעלה לבית ואבתם כל-יצא
צבא בישראל : וידבר משה ואלעזר הכהן
אתם בערכות מואב על-ידן ירחו לאמר : מבן
עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את-
משה ובני ישראל היצאים בארץ מצרים : א שני
ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת
החנכי לפלוא משפחת הפלאי : לחצרן משפחת
ההצרוני לכרמי משפחת הכרמי : אלה משפחת
הראובני והיו פקדיהם שלשה וארבעים אנה

אלף ושבע מאות ושלשים : ובני-פלוא אליאב :
ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא-דתן
ואבירם קרוי העדה אשר הצו על-משה ועל-קריאי
אהרן בעדת-קרח בהצתם עליהוה : ותפתח
הארץ את-פיה ותבלע אתם ואת-קרח במות
העדה באלל האש את חמשים ומאתים איש
ויהיו לנס : ובני-קרח לא-מתו : ס בני
שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי
לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכיני :
לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולני
אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף
ומאתים : ס בני גד למשפחתם

לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי
לשוני משפחת השוני : לאוני משפחת האוני
לערי משפחת הערי : לארזר משפחת הארזרי
לאראלי משפחת האראלי : אלה משפחת
בני-גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש
מאות

מאות : ס בני יהודה ער ואונן וימת
 ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני יהודה למשפחתם
 לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי
 לזרח משפחת הזרחי : ויהיו בני פרץ לחצרן
 משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי :
 אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים
 ארף וחמש מאות : ס בני יששכר
 למשפחתם תולע משפחת התולעי לפור
 משפחת הפוני : לישוב משפחת הישבי לשמן
 משפחת השמרני : אלה משפחת יששכר
 לפקדיהם ארבעה וששים ארף ושלש
 מאות : ס בני זבולן למשפחתם
 לסדר משפחת הסרדי לאלון משפחת
 האלני ליחלאל משפחת היחלואלי : אלה
 משפחת הזבולני לפקדיהם ששים ארף
 וחמש מאות : ס בני יוסף
 למשפחתם מנשה ואפרים : בני מנשה למכיר
 משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד
 משפחת הגלעדי : אלה בני גלעד איעזר
 משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי :
 ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת
 השכמי : ושמידע משפחת השמידעי וחפר
 משפחת החפרי : וצלפחד בן חפר לאהיו
 לו בנים כי אס-בנות ושם בנוח צלפחד
 מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה : אלה
 משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים ארף
 ושבע מאות : ס אלה בני אפרים
 למשפחתם

למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי
 לכנר משפחת הכנרי לתחן משפחת התחני :
 ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני :
 אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם ששים
 ושלשים ארף וחמש מאות אלה בני יוסף
 למשפחתם : ס בני בנימין
 למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשביל
 משפחת האשבילי לאחירס משפחת האחירמי :
 לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת
 החופמי : ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת
 הארדי לנעמן משפחת הנעמי : אלה בני בנימין
 למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים ארף
 ושש מאות : ס אלה בני דן
 למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה
 משפחת דן למשפחתם : כל משפחת השוחמי
 לפקדיהם ארבעה וששים ארף וארבע
 מאות : ס בני אשר למשפחתם
 לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי
 לבריעה משפחת הבריעי : לבני בריעה לחבר
 משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי :
 ושם בת אשר שרה : אלה משפחת בני אשר
 לפקדיהם שלשה וחמשים ארף וארבע
 מאות : ס בני נפתלי למשפחתם
 ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת
 הגוני : ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת
 השלמי : אלה משפחת נפתלי למשפחתם
 ופקדיהם חמשה וארבעים ארף וארבע מאות :
 אלה

אלה פקודי בני ישראל ששמאות אלף ואלף
 שבע מאות ושלשים : * פ
 שלישי יודבר יהוה אל משה לאמר : לאלה
 תחלק הארץ נחלה במספר שמות :
 לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו
 איש לפי פקדיו יתן נחלתו : אך בגורל
 יחלק את הארץ לשמות משות אבהם
 ינחלו : על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב
 למעט : * ואלה פקודי הלוי
 למשפחתם לנרשון משפחת הגרשני לקחת
 משפחת הקהתי למררי משפחת המררי :
 אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת
 החבלני משפחת המחלי משפחת המושי
 משפחת הקרחי וקחת הוליד את עמרם : ושם
 אשת עמרם וכבד בת לוי אשר ילדה אתה
 גלוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת
 משה ואת מרים אחתם : ויולד לאהרן את נדב
 ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר : וימת
 נדב ואביהוא בהקריבם אשורה לפני יהוה :
 ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר
 מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני
 ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל :
 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו
 את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו :
 ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן
 הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר
 סיני : כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר
 ולא

ולא ינותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה
 ויהושע בן נון : * ונתקרבנה
 בנות צלפחד בן חזר בוגלעד בן מכיר בן
 מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות
 בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה וחוצה :
 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני
 הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר :
 אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה
 הנעדים עליהוה בעדת קרח כי בחטאו מת
 ובנים לא יהיו לו : למה יגרע שם אבינו בתוך
 משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך
 אחי אבינו : ויקרב משה את משפט לפני אלה
 יהוה : * פ

ויאמר יהוה אל משה לאמר : כן בנות צלפחד רביעי
 דברת נתן תהן להם אחות נחלה בתוך אחי
 אביהם והעברת את נחלת אביהן להן : ואל
 בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן
 אין לו והעברתם את נחלתו לבתו : ואם אין
 לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו : ואם אין לו
 אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו : ואם
 אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו
 הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה
 לפני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה
 את משה : * פ

ויאמר יהוה אל משה עלה ארצה העברים
 הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל :
 ורא יתה אתה ונאספת אל עמך גם אתה כאשר
 נאסף

נאסף אהרן אחיך : כאשר מריתם פי במדבר צן
 כמריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם
 מימריבת קדש מדבר צן : **ס** וידבר
 משה אליהוה לאמר : יפקד יהוה אלהי הרוחת
 לכל בשר איש על העדה : אשר יצא לפנים
 ואשר יבא לפנידם ואשר יוציאם ואשר יביאם
 ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה :
 ויאמר יהוה אלי משה קח לך את יהושע
 בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך
 עליו : והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני
 כל העדה וצויתם אתו לעיניהם : ונתתה
 מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני
 ישראל : ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל
 לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו
 יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל
 אתו וכל העדה : ועש משה כאשר צוה
 יהוה אתו ויקח את יהושע ועמדהו לפני
 אלעזר הכהן ולפני כל העדה : ויסמך את
 ידיו עליו וצוהו כאשר דבר יהוה ביד
 משה : **פ**

מלעיל

חסר א

כח וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני
 ישראל ואמרת להם את קרבני לחמי
 בשרי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי
 במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר
 שצו תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים צננים
 ליום עלה תמיד : את הכבש אחד תעשה
 בכקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים :
 ועשירית

פרשת ראש חט ערוב בהול

ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן
 תתית רביעת ההין : עלת תמיד העשיה בהר
 סיני לריח ניחח אשה ליהוה : ונסכו רביעת
 ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שבר
 ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
 במנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח
 ליהוה : **פ**

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים
 ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
 ונסכו : עלת שבת בשבתו על עלת התמיד
 ונסכה : **פ**

פרשת מפתור לשבת ור"ה שצח

ובראשי חרשיכם תקריבו עליה ליהוה שצח
 פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים
 בני שנה שבעה תמימים : ושרשה עשרנים
 סלת מנחה בלולה בשמן לריח ניחח
 סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד :
 ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן
 לכבש האחד עליה ריח ניחח אשה ליהוה :
 ונספיהם הצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין
 לאיל ורביעת ההין לכבש יין ואת עלת חדש
 בחדשו להרשי השנה : ושעיר עזים אחד
 לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה
 ונסכו : **ס**

בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה
 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת פסח
 ימים מצות יאכל : ביום הראשון מקרא קדש
 כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם
 אשה

פ' מפתור של יום א' וב' של פ' מפתור לשאר ימי הפסח

אשה עלה ליהוה פרים בני־בקר שנים ואיל
 אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו
 לכם : ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה
 עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו :
 עשרון עשירון תעשה לכבש האחד לשבעת
 הכבשים : ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם :
 מלכד עלת הבקר אשר לעלת התמיד
 תעשו את אלה : כאלה תעשו ליום שבעת
 ימים לחם אשה ריח־ניחח ליהוה על־עולת
 התמיד יעשה ונסכו : וביום השביעי מקרא־
 קדש יהיה לכם כל־מראכת עבדה לא
 תעשו * ם וביום הכפורים

פ' מפטיר של
 שבועות

בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעת־יכם
 מקרא־קדש יהיה לכם כל־מראכת עבדה
 לא תעשו : והקרבתם עולה לריח־ניחח ליהוה
 פרים בני־בקר שנים איל אחד שבעה כבשים
 בני שנה : ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה
 עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל
 האחר : עשרון עשירון לכבש האחד לשבעת
 הכבשים : ושעיר עזים אחד לכפר עליכם :
 מלכד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו
 לכם ונספיהם : * ם

כט ובהודש השביעי באחד לחודש מקרא־קדש
 יהיה לכם כל־מראכת עבדה לא תעשו ויום
 תרועה יהיה לכם : ועשיתם עלה לריח־ניחח
 ליהוה פר בן־בקר אחד איל אחד כבשים בני־
 שנה שבעה תמימם : ומנחתם סלת כלולה

ב' מן

בשמן שר־שה עשרנים לפר שני עשרנים
 לאיל : ועשירון אחד לכבש האחד לשבעת
 הכבשים : ושעיר־עזים אחד חטאת לכפר
 עליכם : מלכד עלת החדש ומנחתה ועלת
 התמיד ומנחתה ונספיהם כמשפטם לריח־ניחח
 אשה ליהוה : ם ובעשור לחדש

פ' מפטיר של
 יום כפור

השביעי הזה מקרא־קדש יהיה לכם ועניתם את
 נפשתיכם כל־מלאכה לא תעשו : והקרבתם
 עלה ליהוה ריח־ניחח פר בן־בקר אחד איל
 אחד כבשים בני־שנה שבעה תמימם יהיו לכם :
 ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה
 עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד :
 עשירון עשירון לכבש האחד לשבעת
 הכבשים : ושעיר־עזים אחד חטאת מלכד
 חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה
 ונספיהם : * ם ובחמשה עשר יום שביעי

פ' מפטיר של
 יום א' וב' של
 סכות

לחדש השביעי מקרא־קדש יהיה לכם כר־
 מלאכת עבדה לא תעשו וחגגתם חג ליהוה סכות
 שבעת ימים : והקרבתם עלה אשה ריח־
 ניחח ליהוה פרים בני־בקר שלשה עשר
 אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר
 תמימם יהיו : ומנחתם סלת כלולה בשמן
 שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר
 פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים : ומנחתה
 ועשירון עשירון לכבש האחד לארבעה עשר
 כבשים : ושעיר־עזים אחד חטאת מלכד עלת
 התמיד מנחתה ונספיהם : * ם וביום

נמור על ו
 פ' יום ג' של
 סכות ער
 ומנחתה
 ונספיהם של
 יום ג' ומר־
 כגד יוכן
 משאר הימים
 עד יום ד'

השני

השני פרים בני־בקר שנים עשר אילים
שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר
תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילים
ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר־עזים
אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונספיהם: ׀ וביום השלישי
פרים עשתי־עשר אילים שנים כבשים בני־
שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם
לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונספה: ׀ וביום הרביעי
פרים עשרה אילים שנים כבשים בני־שנה
ארבעה עשר תמימים: מנחתם ונספיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר־
עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונספה: ׀ וביום החמישי
פרים תשעה אילים שנים כבשים בני־שנה
ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונספה: ׀ וביום הששי פרים
שמונה אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונספיה: ׀ וביום השביעי פרים
שבעה אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה

עשר

עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילים
ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונספה: ׀

ביום השמיני פ' מספור
לשמיני עצרת

עצרת תהיה לכם פל־מלאכת עבודה לא
תעשו: והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה
פר אחד איל אחד כבשים בני־שנה שבעה
תמימים: מנחתם ונספיהם לפר לאיל ולכבשים
במספרם כמשפט: (ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד ומנחתה ונספה: אלה תעשו
ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם
לעלתיכם ולמנחתיכם ולנספיהם ולשלמיכם:
ויאמר משה אל־בני ישראל ככל אשר־צוה יהוה
את־משה: פ פ פ

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה: איש ב־יָדוּר
גֵדֵר ליהוה או־השבע שבעה לאסר אסר על־
נפשו לא יחל דברו ככל־היצא מפיו יעשה:
ואשה ב־יָדוּר גֵדֵר ליהוה ואסרה אסר בבית
אביה בנעריה: ושמע אביה את־גֵדְרָהּ ואסרה
אשר אסרה על־נפשה והחריש לה אביה
וקמו ב־גֵדְרָהּ וכל־אסר אשר־אסרה על־
נפשה יקום: ואס־חניא אביה אתה ביום שמעו
ב־גֵדְרָהּ ואסריה אשר־אסרה על־נפשה לא
יקום ויהוה יסלח־לה ביהניא אביה אתה: (א)
ואס־הוּו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא
שפתיה אשר אסרה על־נפשה: ושמע

אישה

אִישָׁה בְּיוֹם שָׁמְעוּ וְהַחְרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נְדָרֶיהָ
 וְאָסְרָה אֲשֶׁר-אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ יָקָמוּ : וְאִם
 בְּיוֹם שָׁמְעָה אִישָׁה נִיּוֹא אוֹתָהּ וְהִפְרָ אֶת-נְדָרֶיהָ
 אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת מִבְטָא שְׁפִתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה
 עַל-נַפְשָׁהּ וַיְהִי כִּלְהִלָּה : א וְנָדַר אִלְמָנָה
 וּגְרוּשָׁה כָּל אֲשֶׁר אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ יָקָמוּ
 עָלֶיהָ : וְאִם-בֵּית-אִישָׁה נָדְרָה אוֹ אִסְרָה
 אִסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ בִּשְׂבַעָה : וְשָׁמְעָה אִישָׁה
 וְהַחְרִישׁ לָהּ לֹא הֵנִיָּא אֶתָּה וְקָמוּ כְּדִ-נְדָרֶיהָ
 וְכֹל-אִסְרָה אֲשֶׁר-אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ יָקָמוּ : וְאִם-הִפְרָ
 יִפְרָ אֶתָּם וְאִישָׁה בְּיוֹם שָׁמְעָה כָּל-מוֹצֵא
 שְׂפָתֶיהָ לְנְדָרֶיהָ וְלֹא-הִפְרָ נַפְשָׁהּ לֹא יָקָמוּ
 אִישָׁה הַפְרָם וַיְהִי יִסְלַח-לָהּ : כִּלְ-נְדָר
 וְכֹל-שְׂבַעָה אִסְרָה לְעֵנָה נֶפֶשׁ אִישָׁה יִקְיָמוּ
 וְאִישָׁה יִפְרָנוּ : וְאִם-הַחְרִישׁ יַחְרִישׁ לָהּ אִישָׁה
 מִיוֹם אֲלֵיוֹם וְהָקִים אֶת-כָּל-נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת-כָּל-
 אִסְרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הָקִים אֶת-כָּפִי-הַחְרִישׁ לָהּ בְּיוֹם
 שָׁמְעָה : וְאִם-הִפְרָ יִפְרָ אֶתָּם אַחֲרֵי שָׁמְעָה וְנִשְׂאָ
 אֶת-עֹנָהּ : אֱלֹהֵי הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
 מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין אָב לְבִתּוֹ בְּנִעֲרָה
 בֵּית אֲבִיהָ : ׀

לא וידבר יהוה אל משה לאמר : נקם נקמת בני
 שני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמיק :
 וידבר משה אל העם לאמר הוצו מאתכם
 אנשים לצבא ויהיו על מדין לתרו נקמת
 יהוה במדין : אלף למטה אלף למטה לכל
 מטות ישראל תשלחו לצבא : וימסרו
 מאלפי

מאלפי ישראל אלף למטה שנים-עשר
 אלף חלוצי צבא : וישלח אתם משה אלף
 למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר
 הכהן לצבא וכלו הקדש והוצרות התרועה
 בידו : ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את
 משה ויחרגו כל-זכר : ואת מלכי מדין חרגו
 על חלליהם את-אוי ואת-דקס ואת-צור ואת-
 חור ואת-רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם
 בן-בעור חרגו בחרב : וישבו בני-ישראל את
 גשי מדין ואת-טפס ואת כל-בחתם ואת-כל
 מקניהם ואת כל-חילם בכוו : ואת כד-עריהם
 במושבתם ואת כל-טירתם שרפו באש :
 ויקחו את-כל-השלל ואת כל-המלקוח באדם
 ובבהמה : ויבאו אל-משה ואל-אלעזר הכהן
 ואל-עדת בני-ישראל את-השבי ואת-המלקוח
 את-השלל אל-המחנה אל-ערבת מואב
 אשר על ירדן ירחו : ׀

ויצאו שלישי
 שני העדה כשתן מחוכרות
 לקראתם אל-מחוז למחנה : ויקצף משה
 על פגרי החיל שרי האלפים ושרי המאות
 הבאים מצבא המלחמה : ויאמר אליהם
 משה החייתם כל-נקבה : הן הנה חיו לבני
 ישראל בדבר בלעם למסדי-מעל ביהוה
 על-דבר-פעור ותחי המנפה בעדת יהוה :
 ועתה חרגו כל-זכר בשף וכל-אשה ידעת
 איש למשכב זכר חרגו : וכל חפץ בנשים
 אשר לא-ידעו משכב זכר חיו לכם : ואתם

חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרוג נפש
וכל נגע בחלל תחטאו ביום השלישי
וכיום השביעי אתם ושביכם : וכל בוגד וכל
כלי-עור וכל מעשה עוים וכל כלי-עץ
תחטאו : ויאמר אלעזר
הכהן אל אנשי הצבא הנאים למלחמה
ואת חקת התורה אשר צוה יהוה את-
משה : אך אתהוהב ואת הכסף אתהנחשת
אתהבניול אתהבדל ואתהעפרת : כל-
דבר אשר יבא באש תעבירו באש
וטהר אך במי נדה יהחטא וכל אשר לא-
יבא באש תעבירו במים : וכבסתם בגדיכם
ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל-
רביעי המחנה : * ויאמר יהוה אל משה
לאמר : שא את ראש מלקוח השבי באדם
ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות
העדה וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה
היצאים לצבא ובין כליהעדה : והרמת מכס
ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא
אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר
ומן החמרים ומן הצאן : ממהציתם תקחו
ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה : וממהצית
בני ישראל תקח אחד אחו מן החמשים מן
האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל-
הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי משמרת
משכן יהוה : ועש משה ואלעזר הכהן כאשר
חוישי צוה יהוה את משה : * והיה המלקוח יתר הבו
אשר

אשר בוזו עם הצבא צאן שש מאות ארף
ושבעים ארף וחמישת אלפים : ובקר שנים
ושבעים ארף : וחמרים אחד וששים ארף :
ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב
זכר כרנש שנים וששים ארף : ותהי המחצה
חלק היצאים בצבא מספר הצאן שרשי
מאות ארף וששים ארף ושבעת אלפים
וחמש מאות : ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש
מאות חמש ושבעים : ובקר ששה וששים
ארף ומכסם ליהוה שנים ושבעים : וחמרים
ששים ארף וחמש מאות ומכסם ליהוה
אחד וששים : ונפש אדם ששה עשר ארף
ומכסם ליהוה שנים וששים נפש : ויתן
משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
כאשר צוה יהוה את משה : וממהצית בני
ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים :
ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות
ארף וששים ארף שבעת אלפים וחמש
מאות : ובקר ששה וששים ארף : וחמרים
ששים ארף וחמש מאות : ונפש אדם
ששה עשר ארף : ויקח משה ממחצת בני-
ישראל את האחו אחד מן החמשים מן-
האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללויים שמרי
משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את-
משה : ויקרכו אל משה הפקדים אשר
לא לפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות :
ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש
אנשי

אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד מפני
איש ; ויגדב את קרבן יהוה איש אשר מצא
כלי־זוהב אצעה וצמיד טבעת עגיל וכונז
לכפר על־נפשתינו לפני יהוה ; ויקח משה
ואלעזר הכהן את־הזהב מאתם כל כלי
מעשה ; והיו כל־זהב התרומה אשר הרימו
ליהוה ששה עשר ארף שבע־מאות וחמשים
שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות ;
אנשי הצבא בזו איש לו ; ויקח משה ואלעזר
הכהן את־הזהב מאת שרי האלפים והמאות
ויבאו אתו אל־אהל מועד וברון לבני־ישראל

לב

ששי
שלישי
כשהן מחוברות

לפני יהוה ; ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני־גד עצום
סאד ויראו את־ארץ יעזר ואת־ארץ גלעד
והנה המקום מקום מקנה ; ויבאו בני־גד
ובני ראובן ויאמרו אל־משה ואל־אלעזר הכהן
ואל־נשיאי העדה לאמר ; עטרות ודיבן
ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם
ונבו ובען ; הארץ אשר הכה יהוה לפני
עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך
מקנה ; ויאמרו אִם־מצאנו
חן בעיניך יתן את־הארץ הזאת לעבדיך
לאחזה אל־תעברנו את־הירדן ; ויאמר
משה לבני־גד ולבני ראובן האחיכם יבאו
למלחמה ואתם תשבו פה ; ולמה תנואון
את־לב בני ישראל מעבר אל־הארץ אשר־
נתן להם יהוה ; כה עשו אִבְתִּיכם בשלחי
אתם

אתם מקדש ברנע לראות את־הארץ ; ויעלו
עד־נחל אשכול ויראו את־הארץ ויביאו את־
לב בני ישראל לבלתי־בא אל־הארץ אשר־
נתן להם יהוה ; ויחראף יהוה בעים ההוא
וישבע לאמר ; אס־יראו האנשים העלים
ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את
האדמה אשר נשבעתי לאִבְתִּיהם ליצחק
וליעקב כי לא־מלאו אחרי ; בלתי פלג בך
יפנה הקנזי ויהושע בן־נון כי מלאו אחרי
יהוה ; ויחראף יהוה בישראל ויגעם במדבר
ארבעים שנה עדרתם כל־הדור העשה
הרע בעיני יהוה ; והנה קמתם תחת אִבְתִּיכם
תרבות אנשים הטאים לספור עוד על הרון
אף־יהוה אל־ישראל ; כי תשובן מאחוריו
ויקף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל־העם
הזה ; ויגשו אליו ויאמרו
גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לספנו ;
ואנחנו נחליץ חשים לפני בני ישראל עד
אשר אס־הביאנם אל־מקומם וישב ספנו
בערי המכצר מפני יעבי הארץ ; לא נשוב
אל־בתנו עד הרתהל בני ישראל איש
נחלתו ; כי לא ננחל אתם מעבר לירדן
והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן
מזרחה ;

שביעי
רביעי
כשהן מחוברות

ויאמר אליהם משה אִם־תעשון את־הדבר
הזה אִם־תחלצו לפני יהוה למלחמה ; ועבר
לכם כל־חלוץ את־הירדן לפני יהוה עד
הורישו

הורישו את איכיו מפניו : ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקים מיהוה ומישראל והייתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה : ואם לא תעשו כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תביא אתכם : בנו לכם ערים לטפכם ונדרת לצנאכם והיצא כפיכם תעשו : ויאמר בניגד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה : טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יהירשם בערי הגלעד : ועבדיך יעבדו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר : ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות רבני ישראל : ויאמר משה אלהם אם יעברו בניגד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה : ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתכם בארץ כנען : ויענו בניגד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה : נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחוזת נחלתנו מעבר לירדן : ויתן להם משה לבניגד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לערית בגבלת ערי הארץ סביב : ויבנו בניגד את דיבן ואת עטרת

ואת

ואת ערער : ואת עטרת שופן ואת יעור ויגבהה : ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר ונדרת צאן : ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים : ואתגבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שכמה ויקראו בשמות את שמות הערים אשר בנו : וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר בה : (ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה : ויאיר בן מנשה הדין וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חור יאיר : ולבן הדין וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא להן בלא שפן לבח בשמו : * פ פ פ

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ לג מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן : וינתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם : ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון מפחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים : (ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים : ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת : ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר : (ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל : ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשה ימים במדבר אתם ויחנו במרה : ויסעו ממרה ויבאו אילמת

ובאלים

וְכַאֲלֹם שְׁתֵּים עָשָׂר עֵינַת מִים וְשִׁבְעִים
 תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ יִשְׂרָאֵל : וַיִּסְעוּ כְּאֵלֶם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־
 שֵׁנִי סוּף : א) וַיִּסְעוּ מִיַּם־סוּף וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר־סִין : וַיִּסְעוּ
 מִמִּדְבָּר־סִין וַיַּחֲנוּ בְּרַפְקָה : וַיִּסְעוּ מִרַפְקָה
 וַיַּחֲנוּ בְּאֵלוֹשׁ : וַיִּסְעוּ מֵאֵלוֹשׁ וַיַּחֲנוּ בְּרַפְיָדִים
 מלעיל ולא־היה שם מים לעם לשתות : וַיִּסְעוּ מִרַפְיָדִים
 וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר סִינִי : וַיִּסְעוּ מִמִּדְבָּר סִינִי
 וַיַּחֲנוּ בַּקְּבֵרֶת הַתְּאוּהָ : וַיִּסְעוּ מִקְּבֵרֶת הַתְּאוּהָ
 וַיַּחֲנוּ בַּחֲצֵרֶת : וַיִּסְעוּ מִחֲצֵרֶת וַיַּחֲנוּ בְּרַתְמָה :
 וַיִּסְעוּ מִרַתְמָה וַיַּחֲנוּ בְּרִמֹן פְּרִץ : וַיִּסְעוּ מִרִמֹן
 פְּרִץ וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה : וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרַפְסָה :
 וַיִּסְעוּ מִרַפְסָה וַיַּחֲנוּ בַּקְּהֵלֶתָה : וַיִּסְעוּ
 מִקְּהֵלֶתָה וַיַּחֲנוּ בַּהֲר־שֹׁפָר : וַיִּסְעוּ מֵהַר־שֹׁפָר
 וַיַּחֲנוּ בַּהֲרָדָה : וַיִּסְעוּ מֵהֲרָדָה וַיַּחֲנוּ בַּמִּקְהֵלֶת :
 וַיִּסְעוּ מִמִּקְהֵלֶת וַיַּחֲנוּ בַּתַּחַת : וַיִּסְעוּ מֵתַחַת
 וַיַּחֲנוּ בַּתְּרַח : וַיִּסְעוּ מֵתְרַח וַיַּחֲנוּ בַּמַּתְקָה : וַיִּסְעוּ
 מִמַּתְקָה וַיַּחֲנוּ בַּחֲשַׁמְנָה : וַיִּסְעוּ מִחֲשַׁמְנָה וַיַּחֲנוּ
 בַּמַּסְרוֹת : וַיִּסְעוּ מִמַּסְרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּבְנֵי יַעֲקֹן :
 וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹן וַיַּחֲנוּ בְּהַר הַגִּדְגָד : וַיִּסְעוּ מֵהַר
 הַגִּדְגָד וַיַּחֲנוּ בִּיטְבַתָּה : וַיִּסְעוּ מִיטְבַתָּה וַיַּחֲנוּ
 בְּעֵבְרָנָה : וַיִּסְעוּ מֵעֵבְרָנָה וַיַּחֲנוּ בְּעֵצִין גִּבְרִי : וַיִּסְעוּ
 מֵעֵצִין גִּבְרִי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר־צִין הוּא קָדֵשׁ : וַיִּסְעוּ
 מִקָּדֵשׁ וַיַּחֲנוּ בְּהַר הַהָר בַּקְּצָה אֶרֶץ אֲדוּם : וַיַּעַל
 אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֶל־הָהָר עַל־פִּי יְהוָה וַיָּמַת שָׁם
 בְּשֵׁנַת הָאֲרָבָעִים לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאוֹתוֹ לַחֹדֶשׁ : וְאַהֲרֹן
 בֶּן־שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמָאָה שָׁנָה בָּמָוֶתוֹ בְּהַר
 הָהָר

הָהָר : פ וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מִלֶּךְ עַרְד
 וְהוּא יֹשֵׁב בְּגֹב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן כְּבָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 וַיִּסְעוּ מֵהַר הָהָר וַיַּחֲנוּ בַּצְּלַמְנָה : וַיִּסְעוּ מִצְּלַמְנָה
 וַיַּחֲנוּ בְּפוּנֹן : וַיִּסְעוּ מִפוּנֹן וַיַּחֲנוּ בְּאֵלֶת : וַיִּסְעוּ
 מֵאֵלֶת וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים בְּגִבּוֹל מוֹאָב : וַיִּסְעוּ
 מֵעֵיִם וַיַּחֲנוּ בְּדִיבֵן גֹּד : וַיִּסְעוּ מִדִּיבֵן גֹּד וַיַּחֲנוּ
 בְּעֵלְמָן דְּכַלְתִּימָה : וַיִּסְעוּ מֵעֵלְמָן דְּכַלְתִּימָה
 וַיַּחֲנוּ בְּהַרֵי הָעֵבְרִים לִפְנֵי נָכו : וַיִּסְעוּ מֵהַרֵי
 הָעֵבְרִים וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ :
 וַיַּחֲנוּ עַל־הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיְשֻׁמָּת עַד אֲבַר הַשָּׁמַיִם
 בְּעַרְבַת מוֹאָב : * ס וַיְדַבֵּר יְהוָה שְׁלִישִׁי
 אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר :
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם
 עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן : וְהוֹרַשְׁתֶּם
 אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנִיכֶם וְאַבְדַתֶּם אֶת־כָּל־
 מִשְׁבֵּיתֵם וְאֶת־כָּל־צִלְמֵי מִסְכַּתֶּם תִּאֲבְדוּ
 וְאֶת־כָּל־בְּמוֹתֵם תִּשְׁמִדוּ : וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־
 הָאֶרֶץ וַיִּשְׁבַתְסָבָה כִּי לָכֵן נָתַתִּי אֶת־הָאֶרֶץ
 לְרֶשֶׁת אֲתָהּ : וְחַתְּנַחַלְתֶּם אֶת־הָאֶרֶץ בְּגֹזֶל
 לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם לְרֹכַ תִּרְבּוּ אֶת־נַחַלְתוֹ וְלִמְעַט
 תִּמְעַט אֶת־נַחַלְתוֹ אֶל אֲשֵׁר־יָצָא לוֹ שֵׁמָה
 הַגֹּזֶל לוֹ יִהְיֶה לְמַסּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנַחֲלוּ :
 וְאִם־לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת־יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנִיכֶם
 וְהָיָה אֲשֶׁר־תוֹרִיתוּ מֵחַס לְשָׁנִים בְּעֵינֵיכֶם
 וְלִצְנִינִים בְּצִדְיֹכֶם וְצָרְרוּ אֲתָכֶם עַל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר
 אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ : וְהָיָה כְּאֲשֶׁר דִּמְיִתִּי לַעֲשׂוֹת
 לָהֶם אֲעֲשֶׂה לָכֵן :

וידבר יהוה שלישי
 חמישי
 כשהן מחוברות

לד וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני
 ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל
 הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם
 בנחלה ארץ כנען רגבלתיה : והיה לכם פאת
 נגב ממדבר צן ערירי אדום והיה לכם גבול
 נגב מקצה ים המלח קדמה : ונסב לכם הגבול
 מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתו
 מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אהר ועבר
 עצמנה : ונסב הגבול מעצמון נהלה מצרים
 והיו תוצאתיו הימה : וגבול ים והיה לכם הים
 הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים : וזה יהיה
 לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר
 ההר : מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת
 הגבל צדדה ויצא הגבל ופרנה והיו תוצאתיו חצר
 עינן זה יהיה לכם גבול צפון : והתאויתם לכם
 לגבול קדמה מחצר עינן שפמה : וירד הגבל
 משכם הרבלה מקדס לעין וירד הגבל ומחה
 על כפתף ים פנרת קדמה : וירד הגבול חירדנה
 ויו תוצאתו ים המלח זאת תהיה לכם
 הארץ לגבלתיה סביב : ויצו משה את בני
 ישראל לאמר זאת הארץ אשר תרנהלו
 ארזה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתת לתשעת
 המטות והצי המטה : כי לקחו מטה בני
 הר אובני לבית אבתם ומטה בני הנדי לבית
 אבתם והצי מטה מנשה לקחו נהלתם : שני
 המטות והצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן
 ירחו קדמה מזרחה :

גחוק

א נח

וידבר

קע

מנין חטיות רביעי ששי כשהן מהוכר

וידבר יהוה אל משה לאמר : אלה שמות
 האנשים אשר נחלו לכם את הארץ אלעזר
 הכהן ויהושע בן נון : ונשיא אחר נשיא אחר
 ממטה תקחו לנחל את הארץ : ואלה שמות
 האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה : ולמטה
 בני שמעון שמואל בן עמיהוד : למטה בנימין
 ארירד בן כסלון : ולמטה בני דן נשיא בקי בן
 יגלי : לבני יוסף למטה בנימנשה נשיא הנחל
 בן אפרד : ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן
 שפטן : ולמטה בני זבולון נשיא אליצפן בן פרנך :
 ולמטה בני יושבר נשיא פלטיאל בן עזן :
 ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי :
 ולמטה בני נפתלי נשיא פרהאל בן עמיהוד :
 אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ
 כנען :

פ

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן לה
 ירחו לאמר : צו את בני ישראל ונתנו ללויס חמישי
 מנחלת אחותם ערים לשבת ומגרש לערים
 סביבתיהם תתנו ללויים : והיו הערים להם
 לשבת ומגרשיהם יהיו לנחמתם ולרכשם
 ולכל חיתם : ומגרשי הערים אשר תתנו
 ללויים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב :
 ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים
 באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת
 ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים
 באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים :
 ואת הערים אשר תתנו ללויים את שש

ערי

ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמונה עיר אתהן ואת מנרשיהן והערים אשר תתנו מאחורי בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מערו ללוים *

ששי וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני שביעי ישראל ואמרת אלהם כי אתם עכרים את הירדן ארצה פנען והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצה מפה נפש בשוגגה והיו לכם הערים למקלט כנאל ואל ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ פנען ערי מקלט תהיינה לבני ישראל ולנר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשוגגה ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח נאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימתנו ואם בשוגגה יהדכנו או השליך עליו בצרחה וימת או באיבה הכהו כידו וימת

מות

מות יומת המכה רצח הוא נאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו ושפטו העדה בין המכה ובין נאל הדם על המשפטים האלה והצילו העדה את הרצח מיד נאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדול אשר משח אתו בשמן הקדש ואם יצא יצא הרצח את גבור עיר מקלטו אשר ינוס שמה ומצא אתו נאל הדם כחוץ לגבור עיר מקלטו ורצח נאל הדם את הרצח אין לו דם כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדול ואחרי מות הכהן הגדול ישוב הרצח אל ארץ אבותו והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבותיכם כל מכה נפש לפי עדים ורצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות ולא תקחו תיב תיב כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות ביה מות יומת ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו חיר לשוב לשבת בארץ עד ימות הכהן ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בחוץ בני ישראל

ישראל

לוי ישראל : * פ
 ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד
 בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו
 לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני
 ישראל : ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את
 הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני
 צוה יהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו
 לבנותיו : והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל
 לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף
 על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגורל
 נחלתנו יגרע : ואם יהיה היכל לבני ישראל
 ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה
 להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן :
 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר
 בן מטה בני יוסף דברים : זה הדבר אשר
 צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב
 בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת
 מטה אביהם תהיינה לנשים : ולא תסב נחלה
 לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת
 מטה אבותיו ידבקו בני ישראל : וכל ברת
 ירשה נחלה ממטות בני ישראל לאחד
 ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה לפען
 יירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו : ולא
 תסב נחלה ממטה למטה אחר בני ישראל
 בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל : כאשר
 צוה יהוה את משה בן עשו בנות צלפחד : ()
 מספיר ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה
 בנות

בנות צלפחד לבני דריהן לנשים : ממשפחת
 בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן
 עלי מטה משפחת אביהן : אלה המצוות
 והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל
 בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו :

חוק

סבס פסוקי דפפר במדבר אלף ומאתים ושמונים ושמונה ארפ"ח
 סימן * וחציו והיה האיש אשר יבחר בו מטהו יפרח * ופרשיותיו
 עשרה ה' בדר ינחנו סימן * וסדריו ל"ב לב טהור ברא לי אלהים
 סימן * ופרקיו ל"ו לו חכמו ישבילו זאת סימן * סנין הפתוחות
 ששים ותשעים והסתוות ששים ושש * הכל מאה
 וחמשים ושמונה פרשיות * אני חלקך ונחלתך סימן :

תם ונשלם ספר במדבר
 שבה לאל הסרו עלינו גבר

החברים הם : כישיל ויהודי ועל יחזקאל חנוך
נחמיה ויהודי בןשיל ויהודי קסולדוס ויהודי סנדר
ויהודי חזקיהו : ויהודי חזקיהו חזקיהו חזקיהו
יהודי חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו
יהודי חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו :

קוח

ויהודי חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו
חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו
חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו
חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו
חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו
חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו

חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו
חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו חזקיהו

א ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ
ויבך איש מבית לחם יהודה לגור
בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו ושם האיש
אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון
וכליון אמרתים מבית לחם יהודה ויבאו שרי
מואב ויהודים : ויבית אלימלך איש נעמי
ותשאר היא ושני בניה : ושאו להם נשים
מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות
וישבו שם בעשר שנים : וימתו גם שניהם מחלון
וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאשה :
ותקם היא וכלוהיה ותשב משדי מואב כי שמעה
בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת לחם
לחם : ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי
כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ
יהודה ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה
אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד כאשר עשיתי
עשיתם עם המתים ועמדי : יתן יהוה לכם
ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן
ותשאנה קולן ותכבינה : ותאמרנה לה כי אתך
נשוב לעמך : ותאמר נעמי שבנה בנתי למה
תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם
לאנשים : שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות
לאיש כי אמרתי ישלי תקוה גם הייתי הלילה
לאיש וגם ילדתי בנים : הלהן תשברנה עד
אשר יגדלו הלהן תעננה לבלתי היות לאיש אל
בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי ידיהוה :
ותשנה קולן ותכבינה עוד ותשק ערפה לחמותה

חסר א

ורות דבקהבה: ותאמר הנה שבה במתך אל-
 עמה ואל-אלהיה שובי אחרי במתך: ותאמר
 רות אל-תפגעני בני לעזובך לשוב מאחריך כי אל-
 אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי
 ואלהיך אלהי: באשר תמותי אמות ושם אקבר
 כה יעשה יהוה לי וכה יסף כי חמות יפריד ביני
 ובינך: ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה
 ותחדל לדבר אליה: ותלכנה שתיים עד-בואנה
 בית לחם והי כבאנה בית לחם ותהם כל-
 העיר עליהן ותאמרנה הוואת נעמי: ותאמר
 אליהן אל-תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי-
 המר שדי לי מאד: אני כלאה הלכתי וריקם
 השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה
 בי ושדי הרעלי: ותשב נעמי ורות המואבית
 כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית
 לחם בתחלת קציר שערים:

ב ולנעמי מידע ראשה איש גבור חיר
 ממשפחת אלימלך ושמו בעז:

ותאמר רות המואבית אל-נעמי אלכהנא השדה
 ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא-חן בעיני
 ותאמר לה לכי בתי: ותלך ותבוא ותלקט בשדה
 אחרי הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז
 אשר ממשפחת אלימלך: והנה בעז בא מבית
 לחם ויאמר לקצרים יהוה עמכם ויאמרו לו
 יברכה יהוה: ויאמר בעז לנערו הנצב על-
 הקוצרים למי הנערה הזאת: ויען הנער הנצב
 על-הקוצרים ויאמר-נערה מואבית היא השבה

עס-נעמי משדי מואב: ותאמר אלקטהנא
 ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד
 מאז הבקר ועד-עתה זה שבתה הבית מעט:
 ויאמר בעז אל-רות הלוא שמעת בתי אל תלכי
 ללקט בשדה אחר וגם לא-תעבורי מזה וכה
 תדבקין עס-נערהתי: עניך בשדה אשר יקצרו
 והלכת אחריהן הלוא צויתי את-הנערים לבלתי
 נגעך וצמת ותלכת אל-הבלים ושתיית מאשר
 ישאבון הנערים: ותפל על-פניה ותשתחו ארצה
 ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני
 ואנכי נכריה: ויען בעז ויאמר לה הנד הנד לי
 כל אשר-עשית את-חמותך אחרי מות אישך
 ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל-
 עם אשר לא-ידעת תמול שלשום: ישלם יהוה
 פעלך ותהי משפחתך שלמה מעם יהוה אלהי
 ישראל אשר-באת לחסות תחת-כנפיו: ותאמר
 אמצא-חן בעיניך אדני כי נחמתי וכי דברת
 על-לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך:
 ויאמר לה בעולעת האכל גשי הלם ואכלת מן-

ה נתה

אשר הותרה משבעה: ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מצורך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמי ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמי היום בעז יתאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא: ותאמר רות המואביה גם כראמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אסכלו את כל הקציר אשר לי: ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותי ולא יפגעו בך בשדה אחר: ותדבק בנערות בעז לקט עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה:

חצי הספר בפסוקים

ג ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר יטב לך: ועתה הלא בעז מודעתנו אשר היית את נערותי הגנה הוא זרה את גן השערים הלילה: ורחצת וספת ושמת שמלתך עליך וירדתי הגן אל תורעי לאיש עד פלתו לאכל ולשתות: ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם וקבאת וגלית מרגלותי ושכבתי והוא יניד לך את אשר תעשין: ותאמר אליה כל אשר תאמרי ** אעשה: ותרד הגן ותעש ככל אשר צותה חמותה: ויאכל בעז וישת ויטכ לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלותי ותשכב: ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלותיו: ויאמר מי את ותאמר אנכי רות

שטלתיך ק וירדת ק

ושכבת ק אלי ק

חצי

אמתך

אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה: ויאמר ברוכה את ליהוה בתי הישבת חסדך האחרון מן הראשון לכלתי לכת אחרי הבחורים אסדל ואסע שיר: ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את: ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני: ליני הלילה והיה בבקר אסגאלך טוב וגאל ואסדל אחיץ לגאלך וגאלתך אנכי חי יהוה שכבי עד הבקר: ותשכב מרגלתו עד הבקר ותקם בטרות יכיר איש את רעהו ויאמר אלי יודע כי באה האשה הגן: ויאמר הכי מטפחת אשר עליך ואחוי בה ותאחו בה וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר: ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגדלה את כל אשר עשה לה האיש: ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי אמר ** אלי ק אל תבואי ריקם אל חמותך: ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אסכלה הדבר היום:

אם כתיב ולא ק

מרגלותי ק ו תירה

אלי ק

ד ובעז עלה השער וישב שם והנה הגואל עבר אשר דבר בעז ויאמר סודה שבה פה לפני אלמני ויסר וישב: ויקח עשדה אנשים מזקני העיר ויאמר שכר פה וישבו: ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מאב: ואני אמרתי אגלה אותך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואסדל גאל הגידה לי ואדע כי

אין

ואדעת ק

אין זולתך לגאול ואנכי אחרוך ויאמר אנכי
אגאל: ויאמר בעו ביום קנותך השדה מיד נעמי
ומאת רות המואביה אשת המת קניתי להקים
שם המת עלי נחלתו: ויאמר הגאל לא אוכל
לגאול לי פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה
את גאלתי כי לא אוכל לגאול: וזאת לפנים
בישראל על הגאולה ועל התמורה לקים כל
דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה
בישראל: ויאמר הגאל לבעו קנה לך וישלף
נעלו: ויאמר בעו לוקנים וכל העם עדים אתם
היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל
אשר לכליון ומחלוץ מיד נעמי: וגם את רות
המואביה אשת מחלוץ קניתי לי לאשה להקים
שם המת עלי נחלתו ולא יכרת שם המת מעם
אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: ויאמרו
כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה
את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר
בנו שתיים את בית ישראל ועשה חיל באפרתה
וקרא שם בבית לחם: ויהי ביתך כבית פרץ
אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה
לך מן הנערה הזאת: ויקח בעו את רות ותהי
לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד
בן: ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר
לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל:
והיה לך למשיב נפש ולכלכל ארתי שבתך כי
כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך
משבעה בנים: ותקח נעמי את הילד ותשתהו

קניתי ק

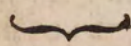
ו יתרה

שלעיל

בחיקה

בחיקה ותהיל לו לאמנת: ותקראנה לו השכנות
שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד
הוא אבי ישי אבי דוד: ואלה תולדות פרץ פרץ
הוליד את חצרון: וחצרון הוליד את דרם ורם
הוליד את עמינדב: ועמינדב הוליד את נחשון
ונחשון הוליד את שלמה: ושלמון הוליד את בעו
ובעו הוליד את עובד: ועבד הוליד את ישי
וישי הוליד את דוד:

פכום פסוקי דספר רות שמנים והמשה וסימן **ובעו** הוליד את עובד.
וחקא פישולי הם ארכעה והרמו **אבא** כנכורות ה' וגו' יחציו ותאמר
רות המואביה גם כי אמר אלי:

קודם ההפטרה יברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת: ברוך אתה יהוה הבורח במורה במשה עברו וכישראל עמו ובנביאי האמת והצדק:

הספרדים והאיטליאני אהר ההפטרה אומרים

גואלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל:

ואחר קריאתה יברך ארבעה ברכות אלו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה המדבר ומקיים כי כל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים דבריו ודבר אהר מדבריוך אחר לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן אתה: ברוך אתה יהוה האל הנאמן בכל דבריו:

בחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת גפוש תושיע במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה משמח ציון בבניה:

שמחנו יהוה אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבוא ויגל לבנו: על כסאו לא ישב זר ולא יתחלו עוד אחרים את כבודו כי כשם קדשך נשבעת לו שלא תכבה נרו לעולם ועד: ברוך אתה יהוה מגן דוד:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הוה שנתת לנו יהוה אלהינו לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת: על הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך ותברך שמך בפני כל מי תמיד לעולם ועד: ברוך אתה יהוה מקדש השבת:

הפטרה

הפטרת במדבר

ה

הפטרת במדבר סיני תרי עשר הושע סימן ב'

והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אלהי: ונקבעו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להסראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל: אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה: ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפוניה מבין שדיה: פן אפשיטנה ערמה והצגתיה כיום הולדה ושמתיה כמדבר ושתייה כארץ ציה והמתיה בצמא: ואת בניו לא ארחם כי בני זנונים המה: כי זנתה אמם הובישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויו: לכן הנני ישף את דרכך בפירים וגדרתי את גדרה לנתיבותיה לא תמצא ודרשה את מאהביה ודא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדין והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל: לכן אשוב ורקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכפות את ערותה: ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מדי: והשבתי כל משושה חנה הרשה ושבתה וכל מועדה: והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי לשמתים ליער ואכלתם חית השדה: ופקדתי עליה

ב

ספר במדבר

עליה

ואו נהח וזיוו נעה

קופה

עליה אתימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד
נזמה וחלייתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה
נאסי יהודה ולכנהנה אנכי כפתיה והלכתיה המדבר
ודברתי על לבה : ונתתי לה את פרמיה משם
ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה בימי
נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים : והיה ביום
ההוא נאסי יהודה תקרא אישי ולא תקרא לי עוד
בעלי : והסירתי את שמות הבעלים מפיה ולא
יזכרו עוד בשמם וזכרתי להם ברית ביום ההוא
עם בית השרה ועם עוף השמים ורמש האדמה
וקשרת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ
והשכבתים לבטח : וארשתוך לי לעולם וארשתוך
לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים : וארשתוך
לי באמונה וידעת את יהוה :

עכשוא

הפטרת נשא שופטים סימן יג

ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו
מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה : וירא
מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנהנא את
עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן : ועתה השמרי
נא ואלת שתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא :
כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו
כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל
להושיע את ישראל מיד פלשתים : ותבא האשה
ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי
ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא
שאלתיהו איממה הוא ואת שמו לא הניד לי :
ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי

יקמץ

יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר אלהים
יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו : ויעתר מנוח
אל יהוה ויאמר בני אדוני איש האלהים אשר
שלחת יבואנא עוד אלינו ויזינונו מהנעשה לנו
הילולך : וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך
האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה
ומנוח אישה אין עמה : ותסתר האשה ותריץ
ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי איש
אשר בא ביום אלי : ויקסולה מנוח אחי אשתו
ויבא אל האיש ויאמר לו האתה הוויש אשר
דברת אל האשה ויאמר אני : ויאמר מנוח עתה
יבא דבריך מה יהיה משפט הנער ומעשיו :
ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתו
אל האשה תשמר : מכל אשר יצא מפני חין לא
תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל
כל אשר צויתיה תשמר : ויאמר מנוח אל מלאך
יהוה נעצרהנא אותך ונעשה לפניך נדי עזים :
ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אסית עצרני לא
אכל בלחמך ואסית עשה עליה ליהוה תעלנה
פי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא : ויאמר
מנוח אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא דבריך ביד ק'
וכברנוך : ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל
לשמי והוא פלאי : ויקח מנוח את נדי העזים פלי ק'
ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלו
לעשות ומנוח ואשתו ראים : והי בעלות הלהב
מעל המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב
המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם

רנש אהר ואו שורק

הפטרת נשא ובהעלותך

מלעיל ארצה: ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל אשתו מורת נמורת כי אלהים ראינו: ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להסיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחת ולא הראנו את כל אלה ובעת לא השמיענו כזאת: ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה: ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל:

הפטרת בהעלותך ולשבת ראשון של חנוכה זכריה סימן ב'

דני ושמה בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה: ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך: ונחל יהוה את יהודה חלקו על ארמת הקדוש ובחר עוד בירושלם: הם כל בשר מפני יהיה כי נער ממעון קדשו: ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו: ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הפחר בירושלם הלוא זה אור מצל מאש: ויהושע היה לבוש בגדים צואים ועמד לפני המלאך: ויען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות: ואמר שימו צניף טהור על ראשו ושימו הצניף הטהור על ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה עמד: ויער מלאך יהוה ביהושע לאמר: כח אמר יהוה צבאות אסר בדרכי

הפטרת בהעלותך

בדרכי תלך ואם את משמרת תשמר וגם אתה תדן את ביתי וגם תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה: שמענא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיף הישבים לפניך כיראני מופת המה פיהנני מביא את עבדי צמח: כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד: ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה: וישב המלאך הדבר כי ויע ירני כאיש אשר יעור משנתו:

וואמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי וחנה ואמר קי מנורת זהב כלה ונלה על ראשה ושבעה ה מפיק נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה: ושנים זיתים עליה אחר מימין הגלה ואחד על שמאלה: ואען ואמר אל המלאך הדבר כי לאמר מה אלה אדני: ויען ויאמר אלי הלא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני: ויען ויאמר אלי לאמר זה דברי יהוה אל יורכבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אספרוחי אמר יהוה צבאות: מי אתה הר הגדול לפני זרבלל למישור והוציא את האבן הראשה תשאות חן חן לה:

הפטרת שלח לך יהושע סימן ב'

וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ וארזיריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה

לא מפיק כהא

ושמה רחב ושכבר שמה : ויאמר למלך יריחו
לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל
לחפר את הארץ : וישלח מלך יריחו אל רחב
לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו
לבייתך כי לחפר את כל הארץ באו : ותקח האשה
את שני האנשים ותצפנו ותאמר פן באו אלי
האנשים ולא ידעתי מאין המה : ויהי השער
לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו
האנשים ורדפו מהר אחריהם כי תשיגום : והיא
העלתם הנגה ותטמנם בפשתי העץ הערכות
לה על הגג : והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן
על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו
הרדפים אחריהם : והמה טהם ישכבון והיא
עלתה עליהם על הגג : ותאמר אל האנשים
ידעתי כי נתתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה
אימתכם עלינו וכי נמגו כל יושבי הארץ מפניכם :
כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי יסוף
מפניכם בצאתכם מצרים ואשר עשיתם לשני
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג
אשר התרמתם אותם : ונשמע ומם לבבנו ולא
קטה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם
הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת :
ועתה השבעי נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם
חסד ועשיתם נס אתם עסבית אבי חסד ונתתם
לי אות אמת : ותחיתם את אבי ואת אמי ואת
אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם
את נפשתינו ממות : ויאמרו לה האנשים נפשנו

תחתיכם

תחתיכם למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה
בת יחור לנו את הארץ ועשינו עמך חסד
ואמת : ותורדם בחבל בעד החלון כי ביה בקיר
החומה ובחמה היא יושבת : ותאמר להם ההרה
לכו פן יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת
ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם :
ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבע עתה הנה
אשר השבעתנו : הנה אנחנו באים בארץ את
תקות חוטי השני הנה תקשרי בחלון אשר תורדתנו
בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית
אביך תאספי אלך הביתה : והיה כל אשר יצא
מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים
וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשו אסיד
תהיה בו : ואם תגידו את דברנו זה והיינו נקים
משבע עתה אשר השבעתנו : ותאמר כדברכם פן
הוא ותשלחם וילכו ותקשר ארצות השני
בחלון : וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים
עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל ההר
ולא מצאו וישבו שני האנשים וירדו מהר ועברו
ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות
אותם : ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה כידנו את
כל הארץ וגם נמגו כל יושבי הארץ מפנינו :

הפטרת קרה שמואל א סימן יא

ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל
ונחדש שם המלוכה : וילכו כל העם
הגלגל ומליכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל
ויבחר שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם
שאו

שואל וכל אנשי ישראל עד מאד : ויאמר שמואל
 אל כל ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר
 אמרתם לי ואמרו עליכם מלך : ועתה הנה
 המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני
 הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד
 היום הזה : הנני ענו כי נגר יהוה ונגר משיחו
 את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי וארמי
 עשקתי את מירצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים
 עיני בו ואשיב לכם : ויאמרו לא עשקתנו ולא
 רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה : ויאמר
 אליהם עד יהוה ככם ועד משיחו היום הזה
 כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד : ויאמר
 שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה
 ואת אהרן ואשר העלה אבותיכם מארץ
 מצרים : ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני
 יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם
 ואת אבותיכם : כאשר בא יעקב מצרים ויועקו
 אבותיכם אליהוה וישלח יהוה את משה ואת
 אהרן ויוציאו את אבותיכם ממצרים וישבו
 במקום הזה : וישכחו את יהוה אלהיהם וימכרו
 אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וכיד פלשתים
 וכיד מלך מואב וילחמו בם : ויועקו אליהוה
 ויאמרו הטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את
 הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד
 איבינו ונעבדך : וישלח יהוה את ירבעל ואת
 בן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד
 איביכם מסביב ותשבו בטח : ותראו כי נהש
 מלך

ויאמרו ק

מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לו לא פי
 מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם : ועתה
 הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה
 נתן יהוה עליכם מלך : אסיתראו את יהוה
 ועבדתם אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את
 פיהוה והייתם גם אתם וגם המלך אשר מלך
 עליכם אחר יהוה אלהיכם : ואם לא תשמעו
 בקול יהוה ומרתם את פי יהוה והייה ידיהוה
 בכם וכאבותיכם : גם עתה התיצבו וראו את
 הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם :
 הלוא קציר חטים היום אקרא אליהוה ויתן קלות
 ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם
 בעיני יהוה לשאול לכם מלך : ויקרא שמואל
 אליהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא וירא
 כל העם מאד את יהוה ואת שמואל : ויאמרו כל
 העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אליהוה
 אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל הטאיתנו רעה
 לשאל לנו מלך : ויאמר שמואל אל העם אל
 תיראו אתם עשיתם את כר הרעה הזאת אך
 אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל
 לבבכם : ולא תסורו כי אחרי הנהוה אשר לא
 יועילו ולא יצילו כיתוהו המה : כילא ישש יהוה
 את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה
 לעשות אתכם לו לעם :

הפטרת חקת שופטים סימן י"א

ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה

זונה ויולד גלעד את יפתח ותרד אש

גלעד

ספר כפוכך

הפסרת חקת

גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את
יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן
אשה אחרת אתה ויברח יפתח מפני אחיו וישב
בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים יצאו
עמו: והיו מימים וילחמו בני עמון עם ישראל:
ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו וקני
גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב ויאמרו ליפתח
לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון:
ויאמר יפתח לוקני גלעד הלא אתם שנאתם
אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי
עתה כאשר צר לכם: ויאמרו וקני גלעד אל
יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת
בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישרי גלעד:
ויאמר יפתח אל וקני גלעד אם ישיבים אתם
אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני
אנכי אהיה לכם לראש: ויאמרו וקני גלעד אל
יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך
כן נעשה: וילך יפתח עם וקני גלעד וישמו העם
אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את
כרדבריו לפני יהוה במצפה: וישלח יפתח
מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי
באת אלי להלחם בארצי: ויאמר מלך בני עמון
אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי
בעלותו ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן
ועתה השיבה אתהן בשלום: ויוסף עוד יפתח
וישלח מלאכים אל מלך בני עמון: ויאמר לו כה
אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת

ארץ

הפסרת חקת

ארץ בני עמון: כי בעלותם ממצרים וילך ישראל
במדבר עד ים סוף ויבא קדשה: וישלח ישראל
מלאכים אל מלך אדום לאמר לעברה נא
בארצה ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב
שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש וילך במדבר
ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא
ממזרח שמש לארץ מואב ויחנו בעבר ארנון
ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב:
וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי
מלך השבון ויאמר לו ישראל נעברה נא בארצה
עד מקומי: ולא האמין סיחון את ישראל עבר
בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויחנו ביהצה
וילחם עם ישראל: ויתן יהוה אלהי ישראל את
סיחון ואת כל עמו ביד ישראל ויכנס וירש
ישראל את כל ארץ האמרי וישב הארץ ההיא:
וירשו את כל גבול האמרי מארנון ועד היבק
ומן המדבר ועד הירדן: ועתה יהוה אלהי
ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל
ואתה תירשנו: הלא את אשר יורישך כמוש
אהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה
אלהינו מפנינו אותו נירש: ועתה השוב
טוב אתה מבלק בן צפור מלך מואב הרוב רב
עם ישראל אם נלחם נלחם בם: בשבת ישראל
בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל
הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה
ומדוע לא הצלתם בעת ההיא: ואנכי לא חטאתי
לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה

השופט

השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון ואלא
שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח
אליו : ותהי עלי יפתח רוח יהוה ויעבר את
הגלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד
וממצפה גלעד עבר בני עמון : וידר יפתח נדר
ליהוה ויאמר אם נתון תתן את בני עמון בירי :
והיה היוצא אשר יצא מדלת ביתי לקראתי
בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתיהו
עולה : ויעבר יפתח אל בני עמון רהלם בם
ויתנם יהוה בידו : ויכס מערוער ועד בואך מנית
עשרים עיר ועד אבל כרמים מכרה גדולה מאד
ויבנעו בני עמון מפני בני ישראל :

הפטרת כלק כפנהג האיטליאני מיכה סימן ה'

והיה זה שלום אשור כי יבוא בארצנו וכי
ידרך בארמנותינו והקמנו עליו שבעה
רעים ושמנה נסיכי אדם : ורעו את ארץ אשור
בחרב ואת ארץ נמרוד בפתחיה והציל מאשור
כי יבוא בארצנו וכי ידרך בגבולנו :

כאן מתחילים הספרים והאשכנזים

והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל
מאת יהוה כרביבים עלי עשב אשר לא
יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם : והיה שארית
יעקב בגוים בקרב עמים רבים כאריה בבהמות
יער ככפיר בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס וטרף
ואין מציל : תרם ידך על צריף וכל איביה יכרתו :
והיה ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוסים מקרבך
והאברתי מרכבתך : והכרתי ערי ארצך והרסתי

כל

יא

כל מבצריך : והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא
יהיר לך : והכרתי פסליך ומצבותיך מקרבך ולא
תשתחוה עוד למעשה ידיך : ונתת לי אשיריך
מקרבך והשמדתי עריך : ועשיתי באף ובחמה
נקם את הגוים אשר לא שמעו : שמעו נא את
אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה
הגבעות קולך : שמעו ההרים ריב יהוה והאתנים
מוסדי ארץ פי ריב ליהוה עם עמו ועם ישראל
יתוכח : עמימה עשיתי לה ומה הלאתיך ענה א ציר
בי : כי העלתיך מארץ מצרים ומבית עבדים
פרתיהך ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים :
עמי זכרנא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה
אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל
למען דעת צדקות יהוה : במה אקדם יהוה
אכף לאלהי מרום האקדמנו בעולות בעגלים
בני שנה : הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות
נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת
נפשי : הגיד לה אדם מה טוב ומה יהוה דודש
מפוך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע
לכת עם אלהיך :

הפטרת פנחס כפנהג האיטליאני מלכים א' סימן י"ט ולספרדים
ועאשכנזים דברי ירמיהו וכשטטות ומסעי נפרדות או קורין זו :

ויך יהוה היתה אל אליהו וישנם מתנו וירץ
לפני אחאב עד באכה ירעאלה : ויגד
אחאב לאיבל את כל אשר עשה אליהו ואת
כל אשר הרג את כל הנביאים בחרב : ותשלח
איבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים

וכה

וכה יוספון ביצעת מחר אשים את נפשו בנפשו
 אחד מהם: וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר
 שבע אשר ליהודה וינח את נערו שם: והוא
 הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם
 אחת וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה
 יהיה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי: וישכב
 וישן תחת רתם אחר והנהיזה מלאך נגע בו
 ויאמר לו קום אכול: ויבט והנה מראשתי ענת
 רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב
 וישב מלאך יהוה שנית וינעו בו ויאמר קום
 אכל כי רב ממך הדרך: ויקם ויאכל וישתה
 וילך בלח האכילה והוא ארבעים יום וארבע עים
 לילה עד הר האלהים חרב: ויבא שם אל המערה
 ויקן שם והנה דברי יהוה אליו ויאמר לו מה לך
 פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי
 צבאות כי עובד ברית בני ישראל את מזבחתיך
 הרסו ואת נביאיך הרגו בהרב ואותר אני לבדי
 ויבקשו את נפשי לקחתה: ויאמר צא ועמדת
 בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה
 וחיק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא
 ברזח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה:
 ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול
 דממה דקה: ויהי פשמע אליהו וילט פניו
 באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו
 קול ויאמר מה לך פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי
 ליהוה אלהי צבאות כי עובד ברית בני ישראל
 את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בהר
 ואותר

אחר ק

ואותר אני לכדי ויבקשו את נפשי לקחתה:
 ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרךך מדברה דמשק
 ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם: ואת
 יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל ואת
 אלישע בן שפט מאכל מחולת תמשח לנביא
 תחתיה: והיה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוא
 והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע: והשארתי
 בישראל שבעת אלפים בל-הברכים אשר לא
 כרעו לבעל ובל-הפה אשר לא נשק לו: וילך
 משם וימצא את אלישע בן שפט והוא הרש שנים
 עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר
 אליהו אליו וישלך אדרתו אליו: ויעוב את-הבקר
 וירץ אחרי אליהו ויאמר לאבי ולאמי
 ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי
 לך: וישב מאחוריו ויקח את צמד הבקר ויזבחהו
 ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו
 ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו:

הפטרות פנחס במנהג הספרדים ירמיה סומן א

דברי ירמיהו בן-חלקיהו מן-הכהנים אשר
 בענתות בארץ בנימין: אשר היה דבר
 יהוה אליו בימי יאשיהו בן-אמון מלך יהודה
 בשלש-עשרה שנה למלכו: ויהי בימי יהויקים
 בן-יאשיהו מלך יהודה עריתם עשתי עשרה
 שנה לצדקיהו בן-יאשיהו מלך יהודה עד גלות
 ירושלם בהדש החמישי: ויהי דברי-יהוה אלי
 לאמר: כטרם אצורך בבטן ידעתיך וכטרם ויהיה
 תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך: ואמר
 אהה

אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי ינער
 אנכי : ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי
 כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר
 אצוהך תדבר : אל תירא מפניהם כי אתך אני
 להצילך נאס יהוה : וישלח יהוה את ידו ויגע
 עלי פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך :
 ראה הפקדתיך היום הזה על הגוים ועל
 הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביר ולהרוס
 לבנות ולנטוע ויהי דברי יהוה אלי לאמר מה
 אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה :
 ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני
 על דברי לעשותו : ויהי דברי יהוה אלי שנית
 לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה
 ופניו מפני צפונה : ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח
 הרעה על כל יושבי הארץ : כי הנני קרא לכל
 משפחות ממלכות צפונה נאס יהוה ובאו ונתנו
 איש בסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומתיה
 סביב ועל כל ערי יהודה : ודברתי משפטי אותם
 על כל רעתם אשר עזבוני וקטרו לאלהים
 אחרים וישתחוו למעשי יריהם : ואתה תאזר
 מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי
 אצוהך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם :
 ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד
 ברזל ולחמות נחשת על כל הארץ למלכי יהודה
 לשריה לכהניה ולעם הארץ : ונלחמו אליך ולא
 ייראו לך כי אתך אני נאס יהוה להצילך : ויהי
 אלי לאמר : הלך וקראת באזני ירושלם
 לאמר

ה שנים
 כמשק

כע"ל כבוד
 א בשוא לפד

לאמר כח אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורייך
 אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא
 זרועה : קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה ת
 כחולם לא
 כל אכליו ואשמו רעה תבא אליהם נאס יהוה :
 הפטרות ראשי המטות כמנהג האיטאליאני ביהושע י"ג

ויתן משה למטה בני ראובן למשפחתם ויהי
 להם הגבול מערוער אשר על שפת נחל
 ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר על
 מירבא : השבון וכל עריה אשר במישור ריבן
 ובמות בעל ובית בעל טעון : ויהציה וקרמת
 ומפעת : וקריתים ושכמה וצרת חשחר בהר
 העמק ובית פעור ואשרות הפסגה ובית הישמתי
 וכל ערי המישר וכל ממלכות סיוחן מלך האמרי
 אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אתו ואת
 נשיאי מדין את אוו ואת דקס ואת צור ואת חור
 ואת רב ע נסיכי סיוחן שבי הארץ : ואת בלעם
 בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל
 חליתם : ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת
 גחלת בני ראובן למשפחתם הערים וחציהן :
 ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחתם : ויהי
 להם הגבול יעזר וכל ערי הנלעד וחצי ארץ בני
 עמון עד ערוער אשר על פי רבח : וגבול שבון
 עד דמת המצפה ובטנים וממחנים עד גבול
 לדבר : ובמעק בית הרם ובית נכרה ומכות וצוון
 יתר ממלכות סיוחן מלך חשבון הירדן וגבול עד
 קצה יסכנת עבר הירדן מזרחה : ואת גחלת
 בני גד למשפחתם הערים וחציהם : ויתן משת

ספר במדבר ד לחצי

לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה
למשפחותם : ויהי גבולם ממחנים כל הבשן כל
ממלכות עוג מלך הבשן וכל הות יאיר אשר
בבשן ששים עיר : וחצי הגלעד ועשתרות וארעי
ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בני מנשה
לחצי בני מכיר למשפחותם : אלה אשר נהל
משה בערכות מואב מעבר לירדן ויהו מזרחת :
ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי
ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם :

הפטרות מסעי ק"ק איטאליאני יהושע י"ט

אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע
בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל
בגורל בשלה לבני יהוה פתח אהל מועד ויכלו
כחלק את הארץ : וידבר יהוה אל יהושע לאמר :
דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי
המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה : לנוס
שמה רוצה מכה נפש בשגגה בכלי דעת והיו
רכם למקלט מנאל הדם : ונס אל אחת מהערים
האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באוני זקני
העיר והיא את דבריו ואספו אתו העירה אליהם
ונתגדרו מקום וישב עמם : וכי ירדף גאל הדם
אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בכלי דעת
הכה את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשט :
וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט
עדמות וזבדן הגדול אשר יהיה בימים ההם או
ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העד
אשר ינס משם : ויקדשו את קדש בגליל בהר
נפתלי

נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית ארבע
היא חברון בהר יהודה : ומעבר לירדן ויהו
מזרחת נתנו את בצר במדבר במישר ממטה
ראובן ואת ראמות בגלעד ממטה גד ואת גלון בגלן
בבשן ממטה מנשה : אלה היו ערי המועדה לכל
בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה
נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד יעמדו
לפני העדה : ויגשו ראשי אבות הלויים אל
אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות
המטות לבני ישראל וידברו אל יהושע לאמר
כנען לאמר יהוה ציה ביד משה לתת לנו ערים
לשבת ומגורשיהן לבחמתנו : ויתנו בני ישראל
ללויים מנחלתם אלפי יהוה את הערים האלה
ואת מגורשיהן :

הפטרות מסעי לספרדים ולאשכנזים ירמיה סימן כ'

שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות
בית ישראל : כה אמר יהוה מה מצאו
אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי
ההבל ויהבלו : ולא אמרו איה יהוה המעלה
אתנו מארץ מצרים המולך אתנו במדבר בארץ
ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר
כה איש ולא אישב אדם שם : ואביא אתכם אל
ארץ הפרמל לאכל פריה ושוכה ותבאו ותטמאו
את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה : הכהנים לא
אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים
פשעו בי והנביאים נבאו בכזל ואחרי לא יערו
חלכו : לכן עד ארבע אתכם נאסיהוה ואת בני
בניכם

הפטרות מסעי

בניכם אריב : כי עכרו איי כתיים וראו וקרר
שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת :
ההמיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר
כבודו ברוא יועל : שמו שמים על-זאת ושערו
ח קמץ הטיף הרבו מאד נאם יהוה : כי-שתיס רעות עשה עמי
אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות
בארות נספרים אשר לא-יכלו המים : העבד
ישראל אס-יליד בית הוא מדוע היה לבן : עליו
ישאנו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמח
עריו נצתה מבלי ישב : גם-בני נף ותחפנים ירעוף
קדקד : הלוא-זאת תעשה-לך עובד את-יהוה
אלהיך בעת מולכך בדרך : ועתה מה-לך לדרך
מצרים לשנות מי שחור ומה-לך לדרך אשר
לשתות מי נהר : תיסרך רעתך ומשבותיך תוכהך
ודעי וראי כי-רע ומר עובד את-יהוה אלהיך ולא
פחדתי אליך נאם-אדני יהוה צבאות : כי מעולם
שברתי עלך נתקתי מוסרותיך ותאמרי לא אעבוד
כי על-כל גבעה גבהה ותחת כל-עץ רענן את
צעה זנה : ואנכי נטעתך שורק בלה זרע אמת
ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה : כי אס-תכבסי
בנתר ותרכי-לך ברית נכתם עונך לפני נאם אדני
יהוה : איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים
לא הלכתי ראי דרכך בניא דעי מה עשית בכרה
קלה מש-כת דרכיה : פרח למד מדבר באות
נפשו שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל-מבקשיה
ק לא יעמו בהדשה ימצאונה : מנעי רגלך מיהף
וגורנך מצמאה ותאמרי נואש לוא כרא-הבהי
זרים

נעתו ק'
והתפנים ק'

אעבודך ק'

נפשו ק'

וגורנך ק'

הפטרות מסעי דברים

זרים ואחריהם אלך : כבשת גנב כי ימצא בן
הבישו בית ישראל הפה מלכי-הסורים וכהניהם
ונביאייהם : אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את
ידדתני כידפנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם
יאמרו קומה והושיענו : ואיה אלהיך אשר עשית
לך יקומו אס-יושיעוף בעת רעתך כי מספר
ערף היו אלהיך יהודה :

פאן מסיימין ההפטרות קצת קהלות אכל הכפרים מרלינים ואומרים

אלו שני פסוקים שבראש סימך

אס-תשוב ישראל נאם-יהוה אלי תשוב ואס-
תסיר שקוציך מפני ולא תנוד : ונשבעת חי
יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים
וכו יתהללו :

והאש-שניים מרלינים ואומרים זה הפסוק שם סימן נ'

הלוא סעתה קראתי לי אבי אלוף נערי אתה :
קריאת מפסיר לשכת וראש הרש

וכיום השבת שני כבשים בני-שנה תמימים
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
ונסכו : עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד
ונסכה : () פ

ובראשי חדשיכם תקרינו עלה ליהוה
פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים
בני-שנה שבעה תמימים : ושלשה עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד :
ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן
לכבש האחד עלה דיה נחת אשר ליהוה :

ונסכיהם

ילדפנו ק'

קריאת ק'

הפטרת שבת וריח

ונספיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין
לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש
בחדשו לחדשי השנה : ושעיר עזים אחד
לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו :

הפטרת לשבת וראש חדש ישעיהו ס"ו

כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי
איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום
מנוחתי : ואת פל אלה ידי עשתה ויהי כל אלה
נאם יהוה ואלוה אביט אל עני ונכה רוח וחרד
על דברי : שוחט השור מכה איש זובח השח ערף
כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבנה מברך
און נסיהמה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם
חפצה נס אני אבחר בת עליהם ומגורתם אביא
להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו
ועשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו :
שמעו דברי יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם
שנאיכם כגד יכם למען שמי יכבד יהוה ונראה
בשמחתכם והם יבשו קול שאון מציר קול מהיכל
קול יהוה משלם גמול לאיביו : בטרם תחיל ילדה
חציו בטרם יבוא חכל לה והמליטה זכר : מי שמע
בזאת מי ראה כאלה הניחל ארץ ביום אחד אם
ילד גוי פעם אחת ביהלה גס ילדה ציון את
בניה : האני אשכיר ולא אוליד יאמר יהוה אם
אני המוליד ועצתי אמר אלוהי : שמחו ארתי
ירושלם וגילו בה כראיה ביה שישו אתה משוש
כל המת אכלים עליה למען תינקו ושבעתם משד
תנחמיה למען תמצו והתענגתם מיוז כבודה :

כ צירי
כב טעמים
כב טעמים

פ"א חקק
בפוא לכו

כב טעמים
הכל בנורו

הפטרת שבת וריח

כירכה אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום
וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם עלי צד תנשאו
וער ברבים תשעשעו : כאיש אשר אמו תנחמנו
כן אנכי אנהמכם ובירושלם תנחמו : וראיתם
ושש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה
יד יהוה את עבדיו וזעם את איביו : כיהנה יהוה
באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו
ונערתו בלהבי אש כיהיב אש יהוה נשפט ובחרבו
את כל בשר ורבו חללי יהוה : המתקדשים
והמטהרים אל הנזות אחר אחד בתוך אכלי בשר
החזיר והשקץ והעכבר יהרו יספו נאם יהוה :
ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את
כל הגוים והלשונות ובאו וראו את כבודי ושמתי
בהם אות ושלחתי מהם פלטים אל הגוים תרשיש
פול ולוד משכי קשת תובל ויון האיים הרחקים
אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי
והגידו את כברי בגוים : והביאו את כל אחיכם
מכל הגוים מנחה ליהוה כסוטיסו ברכב ובצפים
ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר
יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי
טהור בית יהוה : וגם מהם אקח לכתנים ללוים
אמר יהוה : כי כאשר השמים החדשים והארץ
החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה
בן עמר זרעכם ושמכם : והיה כד חדש בחדשו
ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות
לפני אמר יהוה : ויצאו וראו בפגרי האנשים
הפשעים כי כי תולעתם לא תמות ואשם לא

אחת ק

הפטרת שבת וריחועריה

תכבה היו דראון לכל בשר :

והזרים זה הפסוק כרי לטיים כבי טוב

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחות לפני יהוה

ואם הוא ראש חדש גם באחד בשבת ואמרים גם כן פסוק ראשון ופסוק אחרון מהפטרת ויאמר לו יהונתן

הפטרת לשבת ערכ ראש חדש שמואל א' סימן כ'

ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד

מושבך ושלישת תרד מאד ובאת אל

המקום אשר נסתרת שם ביום המועשה וישבת

אצל האבן האזול ואני שלשת החצים צדה אורה

לשלח לי למטרה : והנה אשלח את הנער לך

מצא את החצים אמר אמר לנער הנה החצים

ממך והנה קחנו ובאה בירשום לך ואין דבר

חיהוה : ואספה אמר לעלם הנה החצים ממך

והלוא לך כי שלחך יהוה : והדבר אשר דברנו

אני ואתה הנה יהוה ביני ובינך עד עולם : ויסתר

דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך על הלחם

לאכול וישב המלך על מושבו בפעם בפעם אל

מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אכנר מצד שאול

ויפקד מקום דוד : ולא דבר שאול מאומה ביום

ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי

לא טהור : והי ממחרת החדש השני ויפקד מקום

דוד ויאמר שאול אלי יהונתן בנו מדוע לא בא

כך ישי גם תמול גם היום אל הלחם : ויען יהונתן

את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם :

ויאמר שלחני נא כי זכה משפחה לנו בעיר והוא

צוה

ח כל מפי

אל ק

הפטרת שבת ועריה

ז

צוה לי אחי ועתה אסמצאתי חן בעיניך אמלטה

נא ואראה את אחי על כן לא יבא אל שרחן

המלך : ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן

נעות המרדות הלוא ידעתי כי בחר אתה לבן

ישי לבשתך ולבשת ערות אמה : כי בלתימים

אשר בן ישי חי ער האדמה לא תכון אתה

ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בןמות

הוא : ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו

למה יומת מה עשה : ויטל שאול את ההנית

עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו

להמית את דוד : ויקם יהונתן מעם השלחן ובחרי

אף ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב

אל דוד כי הכלמו אביו : ויהי בבקר ויצא יהונתן

השדה למועד דוד ונער קטן עמו : ויאמר לנער

רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער

רץ והוא ירה החצי להעברו : ויבא הנער עד

מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי

הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה : ויקרא

יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד

וילקט נער יהונתן את החצי ויבא אל ארניו : החצים ק'

והנער לא ידע מאומה אף יהונתן ודוד ידעו

את הדבר : ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר

לו ויאמר לו לך הביא העיר : הנער בא ודוד קם

מאצל הנגב ויפר לאפיו ארצה וישתחו שלש

פעמים וישקו איש את רעהו ויכבו איש את

רעהו עד דוד הגדיל : יהונתן לדוד לך

ויבשם יהודה

לאמר

ש רבוה

הפטרה שבת ערב ראש חודש
לאמר יהוה יהיה ימינו ובינינו ובין זרעי ובין
זרעך עד עולם:

תו של ביע

ו

ה

שאל

היה

היה

572

573

שאל

נס ויזר

שאל נשאל

ני נא כי זכה

היה לנו בעל וחיה

צוה

121

15

מחבר: רבי יצחק לייבוש
מקום: פראג
שנת ה'תק"ל